

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

03/2022/FR

Μαζί μεταξύ μας και με τον Χριστό

Κύριο άρθρο
Εκλεγμένοι να υπηρετούμε

Θεία λειτουργία
Μαζί μεταξύ μας και με τον
Χριστό

Διδασκαλία
Μεταξύ ευθανασίας και
παρηγορητικής φροντίδας

Διεθνής Νεοαποστολική
Εκκλησία

■ Κύριο θέμα

3 Εκλεγμένοι να υπηρετούμε!

■ Θεία λειτουργία

4 Η κοινωνία μεταξύ μας και με τον Χριστό !

■ Επίσκεψη στην Ασία

10 Πως αποκτούμε όλα όσα χρειαζόμαστε !

■ Επίσκεψη στην Αφρική

12 Η αιωνιότητα αρχίζει σήμερα !

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

4 Παραμένουμε ζωντανοί στις δύσκολες στιγμές !

■ Χώρος για παιδιά

16 Ο Κάιν δεν ακούει τον Θεό !

18 Στο σπίτι της Όμπρεϋ (Η.Π.Α.) !

■ Διδασκαλία

20 Μεταξύ ευθανασίας και παρηγορητικής φροντίδας !

■ Νέα από όλο τον κόσμο

24 Η αγάπη προς τον πλησίον στην πράξη !

26 Πηγαίνουμε με τον ρυθμό μας !

28 Τυφώνας Οντέτ: Οι φιλανθρωπικές οργανώσεις σχηματίζουν ενιαίο μέτωπο !

30 Αλλαγές στον κύκλο των Αποστόλων !

32 Νέα από την Ελλάδα !

Η αδελφή μας Έλσα Τσοράκου από την κοινότητα της Θεσσαλονίκης εόρτασε τα γενέθλια των 88 ετών της μαζί με τον ιερέα μας Κλάους Έρμαν τη σύζυγό του και την αδελφή της.

■ Φωτογραφία Εξωφύλλου : Ν. Ε. Σρι Λάνκα
■ Φωτογραφία επάνω : Ν.Ε. Ελλάδα

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
Μάνου Λοΐζου & Ν. Μανδηλαρά 23,
Σταυρούπολη
Τηλ.: 23990 20273
Θεία λειτουργία: Κυριακή 10 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ**
Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Επειδή βρισκόμαστε σε περίοδο πανδημίας, το πρόγραμμα δεν τηρείται απόλυτα. Είναι απαραίτητη τηλεφωνική επικοινωνία πριν την επίσκεψη σε εκκλησία.

Εκλεγμένοι να υπηρετούμε

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές,

Το θέμα της «εκλογής» με απασχολεί πολύ. Εξακολουθούμε να έχουμε την τάση να σκεπτόμαστε ότι έχουμε εκλεγεί αποκλειστικά και μόνο για να σωθούμε τη στιγμή που θα τελειώσουν όλα. Ο Θεός μας έχει εκλέξει, θα σωθούμε και όλοι οι άλλοι δεν θα αποκτήσουν τη σωτηρία.

Τα πράγματα όμως, δεν είναι τόσο απλά. Ας πάρουμε ένα απλό παράδειγμα: Γνωρίζουμε όλοι αδελφούς και αδελφές, ακόμη και μέλη της δικής μας οικογένειας που δεν ενδιαφέρονται πλέον για τον Θεό, που δεν συμμετέχουν στις θείες λειτουργίες, που δεν έχουν πλέον σχέση με τον Θεό. Θέλουμε πραγματικά να δηλώσουμε σχετικά με αυτούς, ότι δεν έχουν εκλεγεί, ότι θα χαθούν; Εκείνος που διαθέτει έστω και μια σταγόνα αγάπης για τον πλησίον, δεν μπορεί να σκέπτεται με αυτό τον τρόπο. Δεν μπορεί να είναι αυτή η αντίληψη που έχουμε σε ότι αφορά την εκλογή μας.

Τότε όμως, τι είναι λοιπόν «η εκλογή»; Εκλογή σημαίνει το κάλεσμα σε μια υπηρεσία. Έχεις επιλεγεί για να υπηρετήσεις τον Κύριο και να συνεισφέρεις στη σωτηρία που θα ανακοινωθεί σε όλους τους ανθρώπους. Αυτή είναι η εκλογή. Αυτό μπορεί να φαίνεται λιγότερο άνετο, αλλά μπορεί να συμβιβαστεί με την αγάπη για τον πλησίον.

Φωτογραφία: Διεθνής Νεοαποστολική Εκκλησία

Δεν είσαι εκλεγμένος για να σωθείς, ενώ όλοι οι άλλοι θα χαθούν· έχεις λάβει το κάλεσμα για να υπηρετήσεις τον Κύριο και τους ανθρώπους. Αυτή είναι η εκλογή: Η εκλογή στην υπηρεσία!

Σας απευθύνω τους αδελφικούς χαιρετισμούς μου.

Ζαν Λουκ Σνάιντερ

Η κοινωνία μεταξύ μας και με τον Χριστό

Φωτογραφίες : Ν.Ε. Καναδά

Μπορεί να ήταν παρόντες μόνο, περίπου 230 αδελφοί και αδελφές επί τόπου κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας στο Κάλγκαρι (Καναδάς), αλλά, περισσότεροι από 13.500 πιστοί, συνδεδεμένοι μέσω διαδικτύου, συμμετείχαν επίσης στην θεία λειτουργία

Α' Ιωάννη 1 : 3

« Εκείνο που είδαμε και ακούσαμε, εξαγγέλλουμε και σε σας, για να έχετε κι εσείς κοινωνία μαζί μας· και η δική μας, μάλιστα, κοινωνία είναι μαζί με τον Πατέρα και μαζί με τον Υιό του, τον Ιησού Χριστό. »

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, σκέπτομαι ότι πολλοί ανάμεσά μας αισθάνονται μεγάλη ευγνωμοσύνη για τον επουράνιο Πατέρα μας, που μπορούν να εορτάσουν και να ζήσουν αυτή την θεία λειτουργία, εδώ, στο Κάλγκαρι και που τόσοι πολλοί αδελφοί και αδελφές της Βόρειας Αμερικής, μπορούν να είναι συνδεδεμένοι μαζί μας. Και εμείς επίσης είμαστε ευγνώμονες που ο Κύριος εισάκουσε τις προσευχές μας και μας επέτρεψε να ενωθούμε για να λάβουμε το μήνυμα του Θεού που μεταδίδεται με τη διαμεσολάβηση του Αγίου Πνεύματος.

Το πρώτο μήνυμα του Αγίου Πνεύματος είναι το ακόλουθο: Κανείς δεν είναι ξεχασμένος από τον Θεό! Θα επιθυμούσα να απευθύνω αυτό το μήνυμα, ιδιαίτερα σε εκείνους που βρίσκονται σε απελπισία και σε δύσκολες καταστάσεις. Είναι πολυάριθμοι. Αυτή τη στιγμή, όλα περιστρέφονται γύρω από τον Κορωναϊό. Ταυτόχρονα όμως η καθημερινή ζωή συνεχίζεται. Πολλοί αδελφοί και αδελφές οφείλουν να ζήσουν με ασθένειες, άλλοι πενθούν, άλλοι ακόμη αντιμετωπίζουν προβλήματα στην εργασία, στους κόλπους της οικογένειας, του ζεύγους, ή έχουν οικονομικά προβλήματα. Τότε ανακλύπτει η σκέψη ότι ίσως είναι ξεχασμένοι, καθώς δεν υπάρχει άλλο ζήτημα εκτός από τον Κορωναϊό. Κανείς δεν είναι ξεχασμένος από τον Θεό. Γνωρίζει τις σκέψεις σου, τα προ-

βλήματά σου, μοιράζεται τον πόνο σου. Έχε του εμπιστοσύνη! Θα σε βοηθήσει.

Επιθυμία μου είναι επίσης, να απευθύνω αυτό το μήνυμα σε όσους βρίσκονται στην ηλιόλουστη πλευρά της ζωής, που ζουν πολλά όμορφα πράγματα, που είναι απλά ευτυχισμένοι, που βιώνουν την ευλογία και την παρουσία του Θεού. Ίσως το έχουν βάρος στη συνείδησή τους επειδή όλα τους πάνε πολύ καλά. Δεν χρειάζεται να έχετε ένοχη συνείδηση! Ο Ιησούς μοιράζεται την χαρά σας. Να χαίρεστε για την ευλογία που σας χορηγεί ο Θεός και να τον ευχαριστείτε με τον κατάλληλο τρόπο! Κανείς δεν είναι ξεχασμένος από τον επουράνιο Πατέρα μας.

Ακόμη και σε αυτή την ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο, τίποτα δεν έχει αλλάξει στις προτεραιότητές μας, στο κέντρο της ζωής μας. Θέλουμε να είμαστε έτοιμοι για την επιστροφή του Ιησού. Αυτός είναι ο λόγος που σήμερα βρισκόμαστε εδώ. Γι' αυτό πιστεύουμε στον Χριστό. Θέλουμε να είμαστε σε αιώνια κοινωνία με τον Θεό. Θέλουμε να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα. Θέλουμε να ζήσουμε αιώνια μαζί με τον Χριστό, στην βασιλεία του. Αυτός είναι ο λόγος ύπαρξης, η έννοια της χριστιανικής πίστης. Δεν πρόκειται για την ευτυχία στην γη, για την επιτυχία, για την απουσία προβλημάτων, το να γίνουμε πλούσιοι ή ο,τιδήποτε άλλο, όποιο και αν είναι αυτό. Ένας χριστιανός έχει αυτή την Μεγάλη επιθυμία, να είναι σε αιώνια κοινωνία με τον Θεό. Διαφορετικά θα ήταν μάταιος ο θάνατος του Χριστού. Θέλουμε να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό στην βασιλεία του. Θέλουμε να συμμετέχουμε στην κοινωνία του Θεού, του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό έχουμε αυτό το σύνθημα, «Μαζί εν Χριστώ». Αυτό είναι το επόμενο στάδιο στο σχέδιο σωτηρίας.

Εδώ, ο συντάκτης της πρώτης Επιστολής του Ιωάννη λέει ότι κανείς δεν μπορεί να έχει κοινωνία με τον Θεό, αν δεν είναι σε κοινωνία με τους Αποστόλους. Υπάρχει λόγος γι' αυτό: Την εποχή εκείνη, μετά από μερικές δεκαετίες ύπαρξης της πρώτης Εκκλησίας, υπήρχαν διαφορετικές αντιλήψεις για το πρόσωπο και την φύση του Ιησού Χριστού. Οι μεν είχαν μια αντίληψη, οι δε, κάποια άλλη. Είναι κατανοητό ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν δυνατό. Γι' αυτό ο συντάκτης λέει εδώ, σε αυτή την Επιστολή ότι εκείνος που θέλει να είναι σε κοινωνία με τον Ιησού Χριστό, πρέπει να είναι σε κοινωνία με το αποστολικό αξίωμα· ότι οφείλει να πιστεύει τη διδασκαλία των Αποστόλων· να πιστέψει στην μαρτυρία εκείνων που είδαν και άκουσαν τον Ιησού, όσο καιρό ήταν εδώ στην γη.

Δεν είναι λοιπόν διδασκαλία των Νεοαποστολικών Αποστόλων. Μιλάμε για τη διδασκαλία των Αποστό-

λων με την έννοια της Βίβλου. Είναι η μαρτυρία εκείνων που είδαν και άκουσαν τον Ιησού Χριστό όταν ήταν στην γη· που είχαν την εντολή να διδάσκουν στους άλλους αυτά που τους δίδαξε ο Ιησούς. Δεν μπορεί κάποιος να είναι σε κοινωνία με τον Χριστό, εάν δεν πιστεύει στη διδασκαλία, στην μαρτυρία των Αποστόλων, όπως αυτή είναι γραμμένη στην Καινή Διαθήκη.

Ο Ιησούς Χριστός προειδοποίησε ότι θα υπήρχαν πολλοί άνθρωποι που θα έλεγαν: «Ο Χριστός είναι εδώ, ή: Είναι εκεί!» (Μάρκος 13:21). Μίλησε για ανθρώπους που θα λένε ότι είναι απεσταλμένοι από τον Θεό· που θα κάνουν μεγάλα θαύματα, που θα προφητεύουν στο όνομα του Χριστού· θα κυνηγούν δαιμόνια – και θα έχουν μεγάλη επιτυχία. Ο Ιησούς προέτρεψε για σύνεση και προσοχή, λέγοντας ότι δεν θα έχουν σταλεί από αυτόν (βλ. Μάρκος 13:21-23, Ματθαίος 7:22-23).

Δεν είναι ζήτημα της Νεοαποστολικής Εκκλησίας να προβεί σε κατηγοριοποίηση των διαφόρων Εκκλησιών και να πει ποιες από αυτές είναι καλές ή κακές. Δεν είναι δική μας υπόθεση. Αποστολή του αποστολικού

Κανείς δεν είναι ξεχασμένος από τον επουράνιο Πατέρα!

αξιώματος σήμερα είναι η αναγγελία της διδασκαλίας του Ιησού Χριστού όπως είναι καταγραμμένη από τους Αποστόλους, στην Αγία Γραφή. Ο καθένας μπορεί να κάνει και να κηρύττει ό, τι θέλει, αλλά δική μας αποστολή είναι να προετοιμαζόμαστε για να μπορέσουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού και να είμαστε σε κοινωνία

με τον Χριστό. Γι' αυτό πρέπει να πιστεύουμε στη διδασκαλία των Αποστόλων, στην μαρτυρία εκείνων που ήταν μαζί του εδώ στην γη. Τι είπαν; Τι ανέφεραν; Τι είπε ο Ιησούς σχετικά με τον εαυτό του; Επιτρέψτε μου να αναφέρω πέντε σημεία:

Σημείο πρώτο: Ο Ιησούς είπε ότι όλη η Γραφή – δηλαδή για εμάς, η Παλαιά Διαθήκη – μιλούσε γι' αυτόν (βλ. Ιωάννης 5:39, Λουκάς 24:44). Στα μάτια του Ιησού, η Παλαιά Διαθήκη ανήγγελλε τον ερχομό του. Αυτό σημαίνει ότι αποτελεί μέρος της διδασκαλίας των Αποστόλων, ότι η Παλαιά Διαθήκη πρέπει να γίνεται κατανοητή και να ερμηνεύεται ξεκινώντας από τον Ιησού Χριστό. Αυτό που είναι σχετικό με τη σωτηρία μας στην Παλαιά Διαθήκη, είναι ό, τι αφορά τον Ιησού Χριστό. Δεν μπορούμε απλά να πάρουμε μια φράση από ένα απόσπασμα της Παλαιάς Διαθήκης και να πούμε: «Αυτό είναι για εμάς σήμερα». Αυτό που στην Παλαιά Διαθήκη σχετίζεται με εμάς, για τη σωτηρία μας, πρέπει να γίνεται κατανοητό, κάτω από το φως του Ευαγγελίου, που βασίζεται στους λόγους και τις πράξεις του Ιησού Χριστού. Είναι κάτι το πολύ σημαντικό!

Ο Ιησούς Χριστός είπε επίσης ότι δεν ήλθε, δεν ήταν απεσταλμένος από τον Θεό για να τιμωρήσει τους αμαρτωλούς. Το αντίθετο μάλιστα: Στάλθηκε για να

Ανάμεσα σε δύο παρεμβάσεις, μια χορωδία χαροποίησε τους συμμετέχοντες στην θεία λειτουργία

σώσει τους αμαρτωλούς! Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής τον παρεξήγησε, όπως και οι μαθητές. Νόμιζαν ότι έπρεπε να τιμωρηθούν. Σκεφτείτε τον Πέτρο: Ήθελε να τιμωρήσει τον υπηρέτη του ιερατείου, που θέλησε να σταματήσει τον Ιησού, κόβοντας το αυτί του. Ο Ιησούς το απέρριψε αυτό (βλ. Λουκάς 22:49-51). Μια άλλη φορά, οι μαθητές θέλησαν να πέσει φωτιά από τον ουρανό, για να τιμωρηθούν οι αμαρτωλοί. Και σε αυτό επίσης, εναντιώθηκε ο Ιησούς (βλ. Λουκάς 9:51-56). Δεν ήλθε για να τιμωρήσει τους αμαρτωλούς, αλλά για να τους σώσει. Η διδασκαλία των Αποστόλων μας λέει ότι κανένας άνθρωπος δεν είναι απεσταλμένος από τον Ιησού Χριστό για να τιμωρήσει τους αμαρτωλούς, στο όνομά του. Κανείς δεν μπορεί να το δηλώσει αυτό, από μόνος του. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας. Σίγουρα η κοινωνία οφείλει να θεσπίζει κανόνες και να τιμωρεί τους εγκληματίες. Ο Ιησούς δεν το αντέκρουσε αυτό. Σεβόταν τους κοινωνικούς κανόνες της εποχής του. Ωστόσο, κανείς δεν μπορεί να τιμωρηθεί στο όνομα και κατ' εντολή του Ιησού Χριστού. Αυτό είναι κάτι που δεν ανταποκρίνεται στη διδασκαλία του.

Είπε επίσης ο Ιησούς, ότι η βασιλεία του δεν ήταν του κόσμου αυτού (βλ. Ιωάννης 18:36). Ήθελε έτσι, να εκφράσει ότι δεν ήλθε εδώ στην γη, για να λύσει όλα τα επίγεια προβλήματα των ανθρώπων· ότι δεν ήλθε επειδή ήθελε να γίνει βασιλιάς τους. Ο Εβραϊκός λαός απογοητεύτηκε από αυτό, επειδή περίμενε ότι ο Ιησούς θα τον απελευθέρωνε από τους Ρωμαίους και θα έλυνε όλα του τα προβλήματα. Ήθελε να κάνει τους

φτωχούς πλούσιους και να θεραπεύει τους ασθενείς. Ο Ιησούς τα αρνήθηκε όλα αυτά. Η βασιλεία του δεν είναι του κόσμου αυτού. Δεν ήλθε για να καθορίσει ένα νέο κατάλογο αμαρτιών και κανόνων. Είπε απλά: «Αγάπα τον Θεό και αγάπα τον πλησίον σου» (βλ. Λουκάς 10:27). Διαφωνούσε με τους Φαρισαίους και τον μακρύ τους κατάλογο με κανόνες και νόμους. Ο Ιησούς δεν ήλθε για να βασιλεύσει εδώ στην γη. Το Ευαγγέλιο δεν είναι ένας κατάλογος από προτεινόμενες λύσεις στα επίγεια προβλήματα των ανθρώπων. Εάν έχουμε προβλήματα, είναι επειδή στον κόσμο κυριαρχεί το κακό. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να

*Ο Ιησούς νίκησε
το κακό και
επιθυμεί να
μοιραστεί μαζί
μας τη νίκη του!*

επιλύσει αυτό το κακό. Υπάρχει μόνο ένας Σωτήρας, ο Ιησούς Χριστός. Θα επιθυμούσε να επιλύσει αυτό το πρόβλημα και να μας απελευθερώσει από το κακό. Θέλει να μας οδηγήσει στην βασιλεία του και αργότερα στη νέα Δημιουργία, όπου δεν θα υπάρχει πλέον θέση για το κακό, όπου δεν θα υπάρχει πλέον πόνος ούτε θάνατος. Αυτή είναι η λύση που μας προτείνει

ο Ιησούς Χριστός. Μας λέει τι πρέπει να κάνουμε για να σωθούμε και να εισέλθουμε στην βασιλεία του, όπου πλέον δεν θα υπάρχουν προβλήματα και όπου δεν θα υπάρχει το κακό. Αυτή είναι η διδασκαλία του Ιησού Χριστού.

Διδασκαλία του Ιησού είναι επίσης το γεγονός ότι ο Υιός του Θεού ήλθε στην γη, έγινε αληθινός άνθρωπος και ως άνθρωπος νίκησε το κακό και τον θάνατο. Έτσι απέκτησε μια μεγάλη αξία, την οποία κανένας άλλος δεν μπορεί να αποκτήσει· επειδή έκανε αυτό που κανείς άλλος δεν μπορεί να κάνει. Νίκησε το κακό

και τον θάνατο, οριστικά (βλ. Φιλιππησίους 2:5-8). Και επιθυμεί να μοιραστεί την αξία του, μαζί μας· θέλει να μοιραστεί τη νίκη του μαζί μας, επειδή ξέρει, δεν είμαστε ικανοί, από μόνοι μας. Απλά πρέπει να τον πιστεύουμε, να τον εμπιστευόμαστε και να είμαστε σε κοινωνία μαζί του. Ο Παύλος προσθέτει ότι οφείλουμε να μοιραζόμαστε τα βάσανά του (βλ. Φιλιππησίους 3:10). Ο Ιησούς δεν ήλθε εδώ στη γη για να μας απελευθερώσει από τα προβλήματά μας· επιθυμεί να παραμένουμε σταθεροί και πιστοί στην θλίψη, θέλει να είμαστε και εμείς σε κοινωνία πόνου μαζί του.

Αυτό σημαίνει ότι, όταν υποφέρουμε, οφείλουμε να το κάνουμε με τον ίδιο τρόπο που υπέφερε κι εκείνος. Ακόμη και μέσα στα βάσανα, οφείλουμε να αγαπάμε τον Θεό, να τον εμπιστευόμαστε, να παραμένουμε υπάκουοι και πιστοί, μέχρι τέλους. Αυτή είναι η κοινωνία μέσα στα βάσανα. Αυτή είναι η διδασκαλία του Ιησού Χριστού.

Το τελευταίο σημείο που θα ήθελα να απαριθμήσω: Είπε τι πρέπει να κάνουμε για να εισέλθουμε στην βασιλεία του – και αυτό δεν είναι ένα εφεύρημα της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Είπε ότι πρέπει να αναγεννηθούμε με νερό και Πνεύμα, για να εισέλθουμε στην βασιλεία του (βλ. Ιωάννης 3:3). Πρέπει να λάβουμε τη ζωή του Θεού, για να μπορούμε να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό, τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα. Είπε επίσης ότι εκείνος που θέλει να αποκτήσει την αιώνια ζωή, οφείλει να τρώει το σώμα και να πίνει το αίμα του (βλ. Ιωάννης 6:54-56). Πρέπει επομένως να εορτάζουμε την Αγία Κοινωνία. Εκείνος που θέλει να αποκτήσει την αιώνια ζωή, πρέπει να λαμβάνει τα μυστήρια! Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, αυτή ήταν μια σύντομη περίληψη της διδασκαλίας των Αποστόλων. Η Παλαιά Διαθήκη είναι πάντα σχετική, όταν τη συσχετίζουμε με τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού και την κατανοούμε στην βάση

των λόγων και των πράξεών του. Ο Ιησούς Χριστός δεν ήλθε για να τιμωρήσει, αλλά για να σώσει. Δεν ήλθε για να επιλύσει όλα τα επίγεια προβλήματα και να κυριαρχήσει στην κοινωνία. Ήλθε για να μας απελευθερώσει από το κακό και να μας οδηγήσει στην βασιλεία του. Υπερνίκησε το κακό και επιθυμεί να μοιραστεί μαζί μας, τη νίκη αυτή. Το μόνο που χρειάζεται να κάνουμε, είναι να τον εμπιστευόμαστε, να μοιραζόμαστε την αγάπη του, να τον πιστεύουμε και να παραμένουμε πιστοί, ακόμη και αν υποφέρουμε· και οφείλουμε να λαμβάνουμε τα μυστήρια.

Στη συνέχεια, η πρώτη Επιστολή του Ιωάννη, γράφει ότι εκείνοι που θέλουν να είναι σε κοινωνία με τον Ιησού Χριστό και τον Πατέρα, οφείλουν να είναι σε κοινωνία μεταξύ τους. Εάν δεν αγαπά ο ένας τον άλλον, δεν μπορεί να είναι σε κοινωνία με τον Θεό, δεν μπορεί να αγαπά τον Θεό. Αυτά τα δύο είναι άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους. Εάν θέλουμε να είμαστε μαζί με τον Χριστό, οφείλουμε να είμαστε μαζί εν Χριστώ. Ο Ιησούς ήταν πολύ ξεκάθαρος σε αυτό. Διακήρυξε την μέριμνά του σε όλους τους πιστούς, λέγοντας: «Καθόσον το αυτό κάνατε σε έναν από τούτους τούς ελάχιστους αδελφούς μου, το κάνατε σε μένα» (Ματθαίος 25:40).

Για να μπορούμε να είμαστε σε κοινωνία με τον Ιησού Χριστό, οφείλουμε να μοιραζόμαστε τα συναισθήματά, τις σκέψεις του. Ο Υιός του Θεού είναι Θεός – ζούσε μέσα στη δόξα του Θεού στον ουρανό, όπου όλα ήταν τέλεια, άγια και καταπληκτικά. Εγκατέλειψε αυτή τη δόξα για να έλθει εδώ στην γη και να μοιραστεί τις ανθρώπινες συνθήκες ζωής. Μοιράστηκε τις χαρές, τα βάσανα, τη ζωή του. Αποδέχθηκε ακόμη και τον θάνατο, επειδή και οι άνθρωποι πρέπει να πεθάνουν. Εγκατέλειψε τη δόξα του για να καταδείξει την αλληλεγγύη του και να γίνει αυτό που είμαστε – ανθρώπινα όντα –, αποκλειστικά για να μας σώσει. Τι συμβαίνει όταν φέρουμε αυτή την αγάπη του Ιησού Χριστού στην καρδιά μας; Συμμετέχουμε τότε στην κατάσταση του πλησίον μας. Είμαστε έτοιμοι να εγκαταλείψουμε την άνετη ζωή μας και να βοηθήσουμε όταν βλέπουμε τον πλησίον μας να υποφέρει, να χρειάζεται κάποια πράγματα. Δεν είναι κάτι άνετο. Είναι πιο εύκολο να αγνοήσουμε αυτόν που υποφέρει. Συχνά έχω την εντύπωση ότι η ταλαιπωρία είναι μεταδοτική· επειδή, από τη στιγμή που κάποιος είναι δυστυχισμένος, οι άλλοι κάνουν τα πάντα για να τον αποφύγουν. Αλλά δεν είναι τίποτα μεταδοτικό! Αφήνουμε την άνετη ζωή μας για να υποστηρίξουμε τον πλησίον μας, να μοιραστούμε τον πόνο του και τα βάσανά του, να τον παρηγορήσουμε και να τον βοηθήσουμε. Το μεγάλο αίτημα του Ιησού για τους δικούς του, ήταν να είναι ένα όπως και εκείνος είναι ένα με τον Πατέρα (βλ. Ιωάννης 17:20-21). Ο Ιησούς ήξερε ότι δεν ήταν δυνατόν να συμμετέχουν στην κοινωνία του Πατέρα και του Υιού, εάν δεν υπήρχε μεταξύ τους κοινωνία στον κύκλο των μαθητών. Τους παρότρυνε να αλληλοβοηθούνται – «Αυτό που κάνετε

στον άλλον, σε μένα το κάνετε». Λοιπόν, για μια ακόμη φορά: Εάν θέλουμε να είμαστε σε κοινωνία με τον Χριστό, πρέπει να είμαστε, σε κοινωνία εν Χριστώ μεταξύ μας!

Για να μας βοηθήσει σε αυτό, για να μας επιτρέψει να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό και να είμαστε σε κοινωνία μεταξύ μας, ο Θεός απέστειλε τους Αποστόλους. Διαμέσου του αποστολικού αξιώματος, λαμβάνουμε όλα όσα χρειαζόμαστε για να είμαστε ένα με τον Θεό και ένα μεταξύ μας. Και δεν είναι θέμα προσώπου, αλλά αξιώματος. Το πρώτο πράγμα που μας βοηθάει να είμαστε ένα, είναι η διδασκαλία των Αποστόλων – και μιλώ τώρα για τους ζωντανούς Αποστόλους του σήμερα. Είμαι τόσο ευγνώμων που στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, έχουμε αυτή την μοναδική διδασκαλία. Έχουμε μια κοινή πίστη, μια ομολογία πίστης, μία Κατήχηση. Πόσο θα ήταν λυπηρό αν, πριν ακούσουμε ένα Απόστολο, θα έπρεπε να επαληθεύσουμε από πια πλευρά βρίσκεται, ποια ερμηνεία των Γραφών και του Ευαγγελίου ακολουθεί! Είναι τόσο εύκολο στους κόλπους της Εκκλησίας μας. Έχουμε μια ομολογία πίστης, μια διδασκαλία, ένα Δάσκαλο, μία Κατήχηση και ένα στόχο. Εάν είμαστε ένα με τη διδασκαλία των Αποστόλων, θα είναι εύκολο να είμαστε ένα μεταξύ μας. Εάν κάθε ιεροκήρυκας και κάθε πιστός έχουν τη δική τους ερμηνεία της Αγίας Γραφής, δεν θα είναι δυνατή η ενότητα. Εκεί όπου εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, ενεργεί υπέρ της ενότητας.

Οι Απόστολοι μας ανακοινώνουν τη συγχώρηση των αμαρτιών. Όταν ο Απόστολος ή ένας ιερέας που έχει την εντολή από αυτόν, αναγγέλλει: «Οι αμαρτίες σας είναι συγχωρημένες», μπορούμε να είμαστε βέβαιοι για την Χάρη του Ιησού. Χωρίς τη συγχώρηση, δεν μπορούμε να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό, ως αμαρτωλοί, δεν μπορούμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του. Οφείλουμε να είμαστε εξαγνισμένοι με τη συγχώρηση των αμαρτιών μας.

Μέσω των Αποστόλων λαμβάνουμε τα μυστήρια του Αγίου Βαπτίσματος και της Αγίας Σφράγισης και, μαζί με αυτά, την θεία ζωή. Πώς θα μπορούσαμε να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό εάν δεν είχαμε μέσα μας, θεία ζωή; Το νέο δημιούργημα στον Ιησού Χριστό – και μόνον αυτό – είναι ικανό να εισέλθει στην βασιλεία του Θεού. Οφείλουμε να γίνουμε νέο δημιούργημα για να μπορούμε να είμαστε σε αιώνια κοινωνία με τον Θεό και αυτό πραγματοποιείται από τους Αποστόλους, τους απεσταλμένους από τον Ιησού Χριστό – «Βαπτίζετέ τους!» (Ματθαίος 28:19)!

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ χειροτόνησε τέσσερις νέους Αποστόλους για τις Η.Π.Α. : Λόνι Κλέιν, Μαρκ Φέουερμπαχ, Τζον Σνάμπελ και Μπρετ Στέινμπρουεκ, (Lonnie Klein, Mark Feuerbach, John Schnabel et Brett Steinbrueck) (από αριστερά προς δεξιά.)

Διαμέσου των Αποστόλων, λαμβάνουμε τη Δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

Το τελευταίο σημείο: Εκεί όπου, διαμέσου του αποστολικού αξιώματος, εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, μπορούμε να εορτάζουμε την Αγία Κοινωνία και να λαμβάνουμε με αυτήν, τα απαραίτητα για τη σωτηρία μας, δηλαδή το σώμα και το αίμα του Ιησού. Θυμηθείτε: «Εάν δεν τρώτε το σώμα μου...». Μέσω του αποστολικού αξιώματος, λαμβάνουμε το σώμα και το αίμα του Ιησού Χριστού. Όταν η κοινότητα εορτάζει την Αγία Κοινωνία, το σώμα και το αίμα του Ιησού είναι παρόντα. Ο Ιησούς δεν είναι παρών, μόνο ως Πνεύμα ή στην μνήμη μας. Όχι, είναι πραγματικά παρών με σάρκα και αίμα. Δεν πρόκειται απλά για μια ιδέα, μια αντίληψη ή μια έμπνευση. Όχι όταν εορτάζουμε την Αγία Κοινωνία στον κύκλο των Αποστόλων, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι ο Ιησούς είναι παρών τη στιγμή αυτή, με σάρκα και αίμα. Είναι πραγματικά εκεί, είναι μαζί μας, είναι στο πλευρό μας. Μπορούμε να τον βιώνουμε ως εμπειρία. Δεν είναι πλέον στο βασίλειο των νεκρών, είναι ο Ζωντανός και είναι εδώ.

Τι συμβαίνει όταν είναι παρών; Τι συνέβη όταν ο Ιησούς ήταν μαζί με τους μαθητές του; Δεν τους επέτρεπε να καταδικάζουν τους άλλους. Δεν ήταν αυτό ο ρόλος τους. Δεν τους επέτρεπε να διαφωνούν μεταξύ τους. Πολλά προβλήματα επιλύθηκαν, απλά επειδή ο Ιησούς ήταν εκεί. Όταν εορτάζουμε την Αγία Κοινωνία, ο Ιησούς είναι παρών. Διαμέσου αυτού, του σώματος και του αίματός του, λαμβάνουμε την φύση του. Αυτός τρέφει το νέο δημιούργημα και μπορούμε να μεγαλώνουμε για να είμαστε έτοιμοι να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού.

Η Αγία Κοινωνία μας βοηθάει επίσης να έχουμε μεταξύ μας, κοινωνία εν Χριστώ. Η Αγία Γραφή λέει ότι διαμορφώνουμε ένα μόνο σώμα, επειδή συμμετέ-

χουμε όλοι στο ίδιο ψωμί. (βλ. Α' Κορινθίους 10:17). Όταν λαμβάνουμε την Αγία Κοινωνία, μπορούμε να δούμε ότι λαμβάνουμε όλοι τον ίδιο άρτο. Από την μία πλευρά ο άρτος αυτός είναι ο λόγος, η διδασκαλία του Ιησού Χριστού και από την άλλη πλευρά, το σώμα και το αίμα του Ιησού. Και όλοι λαμβάνουμε το ίδιο πράγμα. Όλη η κοινότητα μπορεί να βλέπει ότι κάθε παιδί του Θεού, κάθε πιστός λαμβάνει την ίδια διδασκαλία και το ίδιο μυστήριο – και ότι είναι αποτελεσματικά για όλους, ανεξάρτητα από το πρόσωπο και την κατάσταση στην οποία βρίσκεται. Πράγματι, οι ατομικές καταστάσεις, στους κόλπους της κοινότητας, μπορεί να είναι διαφορετικές· αλλά, όταν εορτάζουμε την Αγία Κοινωνία μπορούμε να βλέπουμε μόνον ένα ψωμί. Ο στόχος είναι ο ίδιος για όλους. Οφείλουμε όλοι να ακολουθούμε τον ίδιο δρόμο και να πιστεύουμε σε αυτόν.

Ζούμε σε μια εποχή όπου καθένας δίνει μεγάλη σημασία στο να ξεχωρίζει από τους άλλους. Ορισμένες φορές έχω την εντύπωση ότι οι άνθρωποι καλλιεργούν τις διαφορές τους για να δείξουν: «όχι, δεν είμαι σας εσένα. Οφείλεις να με σέβεσαι. Είμαι διαφορετικός». Είναι πολύ καλό επίσης. Οφείλουμε να αποδεχόμαστε τη διαφορά του πλησίον μας. Δεν χρειάζεται να το συζητήσουμε. Στόχος μας δεν θα έπρεπε να είναι η υπογράμμιση των διαφορών μας και η επιμονή μας σε αυτές. Ένας μόνον άρτος! Διαμορφώνουμε ένα μόνο σώμα! Υπογραμμίζουμε αυτά που έχουμε κοινά εν Χριστώ! Οι διαφορές μας είναι χωρίς σημασία. Αυτό που είναι σημαντικό, είναι ότι η λύση είναι η ίδια για όλους μας. Ο δρόμος που οφείλουμε να ακολουθούμε είναι ίδιος για όλους μας.

Όταν ο Ιησούς θέσπισε την Αγία Κοινωνία, έδωσε πρώτα ψωμί στους μαθητές. Κατόπιν πήρε ένα κύπελο με κρασί, που το έδωσε στον πρώτο μαθητή, λέγοντας: «Πιείτε όλοι από αυτό!» (Ματθαίος 26:27). Επρόκειτο για ένα μόνο κύπελο, οπότε ο πρώτος έπρεπε να δώσει αυτό το κύπελο με κρασί στον δεύτερο, ο δεύτερος στον τρίτο και ούτω καθεξής· έτσι το κύπελο έκανε μια περιστροφή στον κύκλο των μαθητών. Ο Ιησούς είπε: «... τούτο είναι το αίμα μου, αυτό της καινούργιας διαθήκης, που χύνεται χάρη πολλών για άφεση αμαρτιών» (Ματθαίος 26:28). Είναι μια όμορφη εικόνα,. Αυτό το κύπελο με κρασί, το αίμα του Ιησού, κυκλοφορεί στον κύκλο των μαθητών, όπως το αίμα κυκλοφορεί μέσα στο σώμα. Ένα μόνο αίμα, ένα μόνο σώμα. Σίγουρα, για πρακτικούς λόγους, εορτάζουμε σήμερα την Αγία Κοινωνία με όστιες στις οποίες εμπεριέχεται κρασί· αλλά το νόημα παραμένει το ίδιο. Όταν εορτάζουμε την Αγία Κοινωνία, το αίμα του Ιησού κυλά μέσα στην κοινότητα, στην οποία πρέπει να κυκλοφορεί. Έχουμε συνειδητοποιήσει το γεγονός ότι οφείλουμε όλοι να είμαστε εξαγνισμένοι μέσα από το αίμα του Ιησού, διαφορετικά δεν έχουμε λύτρωση, δεν έχουμε καμία σωτηρία.

Χρειαζόμαστε τη συγχώρηση των αμαρτιών. Είμαστε απόλυτα εξαρτημένοι από αυτήν. Κάθε μέρος του σώματος εξαρτάται από το γεγονός ότι το αίμα κυκλοφορεί. Ο Παύλος είπε: «Και δεν μπορεί το μάτι να πει στο χέρι: Δεν σε έχω ανάγκη· ή, πάλι, το κεφάλι να πει στα πόδια: Δεν σας έχω ανάγκη» (Α' Κορινθίους 12:21). Είναι μια όμορφη εικόνα για την κοινότητα, για την Εκκλησία, για την ενότητα της Εκκλησίας, για την ενότητα των πιστών: Όλοι εξαρτώμεθα εξ ολοκλήρου από το αίμα του Ιησού Χριστού. Αυτό μας βοηθάει να είμαστε ένα και είναι ακριβώς αυτό που μπορούμε να ζούμε όταν το Άγιο Πνεύμα ενεργεί διαμέσου του αποστολικού αξιώματος.

Το τελευταίο σημείο αφορά την Αγία Κοινωνία: Όταν την εορτάζουμε, είναι μια πρόγευση της μεγάλης Αγίας Κοινωνίας που θα εορτάσουμε στον ουρανό, σε κοινωνία με τον Κύριό μας, Ιησού Χριστό. Μας υπενθυμίζει ότι όλοι έχουμε το ίδιο μέλλον· και αυτό το μέλλον θα είναι η χαρά μας. Σε όποια κατάσταση και αν βρισκόμαστε, έχουμε τον ίδιο στόχο και όταν εορτάζουμε την Αγία Κοινωνία, λέμε όλοι μαζί: «Ο,τι είναι να γίνει, ας γίνει!». Αυτή είναι η πεποίθησή μας. Οι άνθρωποι και ο διάβολος μπορούν να κάνουν αυτό που θέλουν, κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει τον Ιησού να επιστρέψει και τότε, θέλουμε να εισέλθουμε μαζί του, στην βασιλεία του.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, «Μαζί εν Χριστώ», είναι το σύνθημά μας για το έτος αυτό. Στόχος μας είναι, να είμαστε σε αιώνια κοινωνία με τον Χριστό. Γι' αυτό, οφείλουμε να πιστεύουμε στη διδασκαλία των Αποστόλων, όπως αυτή είναι γραμμένη στην Αγία Γραφή. Βλέπουμε τον Ιησού όπως τον περιέγραψαν οι βιβλικοί Απόστολοι. Για να είμαστε σε κοινωνία με τον Ιησού, οφείλουμε να είμαστε σε κοινωνία μεταξύ μας. Τα δύο, η κοινωνία με τον Θεό και η κοινωνία μεταξύ μας είναι δυνατές, επειδή λαμβάνουμε όλοι αυτά που χρειαζόμαστε, από τη δραστηριότητα του Αγίου Πνεύματος, από τους απεσταλμένους από τον Ιησού, Αποστόλους. Αυτός είναι ο θησαυρός μας. Αυτή είναι η πίστη μας. Είμαστε ευγνώμονες στον επουράνιο Πατέρα μας, για την χάρη του!

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Στόχος μας είναι η κοινωνία με τον Θεό. Γι' αυτό παραμένουμε πιστοί στη διδασκαλία των Αποστόλων και συμβάλλουμε στην ενότητα των πιστών. Ο από κοινού εορτασμός της Αγίας Κοινωνίας, ενισχύει την κοινωνία μας με τον Θεό και μεταξύ μας.

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Σρι Λάνκα

Πως αποκτούμε όλα όσα Χρειαζόμαστε !

Κούραση; Κουρασμένος από την κοινωνία, τις υποσχέσεις, την πίστη; Οι απαντήσεις βρίσκονται σε μια Επιστολή, της οποίας δεν γνωρίζουμε, ούτε τον αποστολέα, ούτε τον παραλήπτη – σκέψεις συνειδητοποίησης που προέρχονται από μια θεία λειτουργία που τέλεσε ο Πρωταπόστολος.

Δεν ξέρουμε ακριβώς ποιος έγραψε την Επιστολή προς Εβραίους, ούτε σε ποια Εκκλησία απευθυνόταν. «Αυτό δεν είναι γραμμένο μέσα στην Αγία Γραφή», εξήγησε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ. Αυτό που είναι προφανές, σε αντίθεση, είναι ότι ο συντάκτης της θέλει να ενισχύσει την πίστη των Ιουδαιοχριστιανών. Το πρόβλημά τους ήταν ότι «είχαν κουραστεί στην πίστη».

Γιατί; Από την μία πλευρά, επειδή περίμεναν μάταια την επιστροφή του Χριστού. Από την άλλη πλευρά, επειδή η πίστη είχε αλλάξει τις συνθήκες της ζωής τους, τόσο που είχαν αλλάξει προς το χειρότερο, με τους διωγμούς. Και τελικά, επειδή είχαν δυσκολίες με τους προϊσταμένους τους και τους υπεύθυνους της κοινότητας και είχαν εγκαταλείψει την κοινωνία.

Για κάθε μία από αυτές τις πτυχές, η βιβλική Επιστολή παρέχει τις κατάλληλες απαντήσεις και λύσεις. Αυτό που εδώ είναι καθοριστικό, όπως το υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος, είναι ότι «το μήνυμα της Επιστολής προς Εβραίους παραμένει πάντα σε ισχύ για εμάς».

Το ακόλουθο κάλεσμα απευθύνεται σε όλους εκείνους που είναι απογοητευμένοι επειδή ο Κύριος δεν έχει επιστρέψει ακόμη: «Όταν ο Θεός λέει κάτι, αυτό υπάρχει, ακόμη και αν δεν μπορούμε να το δούμε. Ο Ιησούς Χριστός είναι το πρώτο πρόσωπο που εισήλθε στην βασιλεία του Θεού. Είναι ήδη εκεί», ανέφερε ο υπεύθυνος της Εκκλησίας. «Οφείλουμε να παραμένουμε υπομονετικοί και να επιμένουμε. Μείνε πιστός στην Ομολογία της πίστης σου. Ο Ιησούς θα έλθει. Θα μας οδηγήσει στην βασιλεία του».

Η χορωδία (αριστερά) έδωσε χαρά στο εκκλησίασμα ανάμεσα στις διάφορες παρεμβάσεις στο βήμα.
Ο Πρωταπόστολος Σνάνιντερ περιτριγυρισμένος από τους καλεσμένους, τρεις Αποστόλους Περιφέρειας και 22 Αποστόλους (δεξιά)

Σχετικά με τις επιπτώσεις της πίστης μας, στην καθημερινή μας ζωή, ο Πρωταπόστολος εξήγησε:

- «Ο Υιός του Θεού ήλθε στην γη και μοιράστηκε πλήρως το πεπρωμένο του ανθρώπου. Είναι μαζί σου, είναι στο πλευρό σου».
- «Ο Ιησούς ξέρει τι σημαίνει να υποφέρουμε. Ξέρει τι χρειαζόμαστε και μας δίνει ό, τι έχουμε ανάγκη. Μας λέει: Ο Θεός σε αγαπά. Προσεύχεται για μας και μαζί μας και μας δίνει την ουράνια τροφή».
- «Ο Ιησούς μας έδειξε επίσης το δρόμο για να ξεφύγουμε από το κακό: Εάν παραμένεις υπάκουος μέχρι το τέλος, θα νικήσεις τον θάνατο. Αυτό, δεν είναι απλά ένα μάθημα που διδάχθηκε από ένα Δάσκαλο. Όχι, ο Ιησούς το απέδειξε: Αυτό λειτουργεί».
- «Επειδή ο Ιησούς έφερε αυτή την τέλεια θυσία ενός αναμάρτητου ανθρώπου, μπορεί να συγχωρήσει τις αμαρτίες σου. Μπορείς να λαμβάνεις τη συγχώρηση των αμαρτιών σου και να προετοιμάζεται για την αιώνια ζωή».

Μαζί πιο ισχυροί

Σε εκείνους που έχουν απομακρυνθεί από την κοινωνία των πιστών, ο συντάκτης της Επιστολής υπενθυμίζει:

- «Χρειάζεσαι να ακούς τον λόγο του Θεού και να τον αποδέχεσαι στην καρδιά σου».
- «Χρειάζεσαι τη συγχώρηση των αμαρτιών».
- «Οφείλεις να λαμβάνεις την θεϊκή τροφή, δηλαδή το σώμα και το αίμα του Ιησού Χριστού».
- «Συνειδητοποίησε ότι δεν μπορείς να σωθείς από μόνος σου. Χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλον».
- «Εάν έχεις πρόβλημα με τους διδάσκοντες, ή τα αξιώματά σου, η σύσταση της προς Εβραίους Επιστολής είναι η ακόλουθη: Να προσεύχεσαι για το αξίωμα» Επειδή, «Ο Θεός θέλει να μας ευλογεί διαμέσου της άσκησης της υπηρεσίας τους»».

Το συμπέρασμα του Πρωταποστόλου είναι το ακόλουθο: «Ο Ιησούς πρόκειται να επιστρέψει άμεσα και η Νυμφία του θα είναι προετοιμασμένη. Είναι στο χέρι μας, να λάβουμε κι εμείς μέρος».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Εβραίους 4 : 14-15 :

«Έχοντας, λοιπόν, έναν μεγάλο αρχιερέα, που έχει περάσει μέσα από τους ουρανοί, τον Ιησού, τον Υιό τού Θεού, ας κρατάμε την ομολογία. Επειδή, δεν έχουμε αρχιερέα, που δεν μπορεί να συμπαθήσει στις ασθένειές μας, αλλά ο οποίος πειράστηκε σε όλα, κατά τη δική μας ομοιότητα, χωρίς αμαρτία».

Πιστεύουμε στον Χριστό και ελπίζουμε ότι θα επιστρέψει. Ο Ιησούς Χριστός συμμετέχει στα βάσανά μας, ξέρει τι είναι αυτό που έχουμε ανάγκη και μας το δίνει κατά τη διάρκεια των θείων λειτουργιών. Εμμένουμε στην αδελφική κοινωνία.

Η αιωνιότητα αρχίζει σήμερα !

Για να ζήσουμε μαζί με τον Ιησού στην αιωνιότητα, οφείλουμε να ζούμε μαζί του σήμερα». – Αυτό μπορεί να μοιάζει εύκολο. Αλλά τι σημαίνει πραγματικά το «μαζί»; Η τριπλή απάντηση: Εν Χριστώ, για τον Χριστό και όπως ο Χριστός – και αυτό δεν αφορά μόνο τη ζωή.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Κένυα

Περισσότεροι από 3 000 αδελφοί και αδελφές συμμετείχαν στην θεία λειτουργία στο Ναϊρόμπι (Κένυα)

Χριστού. Συνοψίζω: Για να ζήσουμε μαζί με τον Ιησού στην αιωνιότητα, οφείλουμε να ζούμε μαζί του σήμερα». Και αυτό σημαίνει: Ζούμε με τον Χριστό, ζούμε για τον Χριστό και ζούμε όπως ο Χριστός.

Καθ' οδόν με τον Ιησού

Ζούμε εν Χριστώ, σημαίνει πρώτα απ' όλα ότι πιστεύουμε στον Χριστό, εξήγησε ο Πρόεδρος της Εκκλησίας: «Πιστεύω στον Ιησού Χριστό σημαίνει: Πιστεύω ότι είναι ο Υιός του Θεού, πιστεύω στη διδασκαλία του και συμμορφώνομαι με αυτήν. Πιστεύω στον Ιησού Χριστό σημαίνει επίσης, πιστεύω στην μαρτυρία, στη διδασκαλία των Αποστόλων. Τους απέστειλε, λέγοντάς τους: 'Να τους διδάξατε αυτά που σας δίδαξα'». Ωστόσο, «πιστεύω, είναι κάτι περισσότερο από να θεωρώ ότι κάποιο πράγμα είναι απλά αληθινό. Πιστεύω στον Ιησού Χριστό σημαίνει ότι τον εμπιστεύομαι, εμμένω στη διδασκαλία του, ακόμη και αν η πραγματικότητα μοιάζει να είναι τελείως διαφορετική.

Στις 27 Φεβρουαρίου 2022, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ τέλεσε μια θεία λειτουργία στο Ναϊρόμπι στην Κένυα.

Ο Θεός θέλει να οδηγήσει όλους τους ανθρώπους σε μια νέα δημιουργία, απαλλαγμένη από κάθε κακό. Ο Χριστός είναι ο Λυτρωτής. Και θα επιστρέψει σύντομα για να πάρει μαζί του, τη Νυμφία του.

«Με αυτό τον τρόπο κήρυξε το Ευαγγέλιο, ο Παύλος. Και έτσι το διακηρύττουν σήμερα, οι Απόστολοι», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ.

«Κατόπιν, ο Παύλος είπε στους πιστούς τι έπρεπε να κάνουν για να είναι έτοιμοι, για την επιστροφή του

Μετά τη συνταξιοδότηση του Αποστόλου Τζόνθαν Μουτουά (Jonathan Mutua) ο επίσκοπος Φίλιπ Μουτία Μπία (Philip Mutia Mbia) χειροτονήθηκε ως νέος Απόστολος

Το να ζούμε για τον Χριστό περιλαμβάνει δύο πτυχές, εξήγησε ο Πρωταπόστολος: «Όποιος πιστεύει πραγματικά στον Ιησού Χριστό και τον εμπιστεύεται, έχει αυτή την έντονη επιθυμία να είναι κοντά στον Χριστό, στην αιωνιότητα. Και αυτό γίνεται ο στόχος, το νόημα της ζωής του». Και: «Όποιος πιστεύει πραγματικά στον Ιησού Χριστό, τον αγαπά και ξέρει ότι έχει κληθεί για να τον υπηρετήσει: «Με απέστειλε για να βοηθήσω τους άλλους να βιώσουν την εμπειρία της αγάπης του Θεού, διαμέσου των λόγων και των πράξεών μου»».

Και ζούμε όπως ο Χριστός σημαίνει: «Είμαστε αναγεννημένοι με νερό και Πνεύμα. Οφείλουμε να γίνουμε ένα νέο δημιούργημα στον Χριστό. Και όλο και περισσότερο, οφείλουμε να γίνουμε όπως ο Χριστός. Να έχουμε τις σκέψεις του, τα συναισθήματά του, να κάνουμε το θέλημά του. Να αγαπάμε όπως αγαπά εκείνος!».

Περισσότερο και καλύτερα, εδώ και τώρα, παρά εκεί και τότε

Αυτό όμως, δεν ισχύει μόνο για τους ζωντανούς: «Εκείνοι που έπρεπε να πεθάνουν δεν είναι ξεχασμένοι. Ο Ιησούς Χριστός τους αγαπά, όπως αγαπά κι εμάς θα τους φροντίσει στον κόσμο της άλλης όχθης». Επειδή «Ο Ιησούς πήγε στον κόσμο της άλλης όχθης για να αναγγείλει το μήνυμα της σωτηρίας εκείνους που δεν μπόρεσαν να πιστέψουν την εποχή του Νώε. Οι πρώτοι χριστιανοί πίστευαν σε αυτό. Και αυτή επίσης, είναι η πίστη μας: Ότι ο Ιησούς, με την θυσία του, κατέστη δυνατή τη σωτηρία και για τον κόσμο στην άλλη όχθη».

«Ορισμένοι άνθρωποι γίνονται τότε λίγο παράξενοι και λένε: Σύμφωνα, αλλά εάν η σωτηρία είναι δυνατή στην άλλη όχθη, γιατί χρειάζεται να πηγαίνω τώρα στην εκκλησία;» Και σε αυτό ο Πρωταπόστολος έδωσε αρκετές απαντήσεις: «Κανείς δεν ξέρει πότε θα έλθει ο Κύριος. Επομένως, κάνε τώρα ότι χρειάζεται για να είσαι έτοιμος. Μην περιμένεις. Επειδή δεν έχεις καμία εγγύηση, ότι θα μπορέσεις να σωθείς στην άλλη όχθη». Εξάλλου, ο Ιησούς μας δίνει την ευκαιρία να αποτελέσουμε μέρος της Νυμφίας του Χριστού. Όμως αυτή είναι μια ιδιαίτερη χάρη, δεν μπορούμε να υπολογίζουμε στην χάρη τους. Μην περιμένεις την τελική Κρίση». Και: «Η ζωή με τον Χριστό εδώ στην γη είναι μια πηγή χαράς, δύναμης, παρηγοριάς και ειρήνης. Αυτό σου επιτρέπει να είσαι ισχυρός και σίγουρος σε οποιαδήποτε κατάσταση».

«Ζούμε μαζί, εν Χριστώ, σήμερα», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος κλείνοντας. «Και σύντομα θα είμαστε μαζί με τον Χριστό, στην αιωνιότητα!».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Α' Θεσσαλονικείς 5 : 10 :

« [Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός] οποίος πέθανε για χάρη μας, ώστε, είτε αγρυπνούμε είτε κοιμόμαστε, να ζήσουμε μαζί του ».

Ο Χριστός μας κάλεσε σε αιώνια κοινωνία μαζί του. Για να έχουμε πρόσβαση σε αυτήν, πρέπει να τον πιστεύουμε, να ζούμε γι' αυτόν και να γίνουμε όπως αυτός. Επιθυμούμε για τους εκλιπόντες να έχουν πρόσβαση στη σωτηρία, όπως και εμείς.

Μια μικρή παιδική χορωδία (κάτω) καλωσορίζει τον Πρωταπόστολο Σνάιντερ με τους Αποστόλους Περιφέρειας Ζμπίντεν και Ναντόλνυ, καθώς και μερικούς Αποστόλους από την Γερμανία και την Ελβετία (αριστερά)

Photos :

Παραμένουμε ζωντανοί στις δύσκολες στιγμές !

Σίγουρα το κακό είναι ισχυρό, αλλά ο Θεός είναι ακόμη περισσότερο δυνατός – παρηγορητικές σκέψεις σε δύσκολες στιγμές! Τι μπορούμε να κάνουμε; Φοβόμαστε τον Θεό, αποδεχόμαστε την βοήθειά του και την μοιραζόμαστε στη συνέχεια με τους άλλους.

Δεν είχε πάει ποτέ μέχρι τώρα στην Πράγα (Δημοκρατία της Τσεχίας), αποκάλυψε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, στην αρχή της θείας λειτουργίας που τέλεσε το Σάββατο 5 Μαρτίου 2022. Ωστόσο, το πιο σημαντικό πράγμα γι' αυτόν ήταν να ζήσει μια θεία λειτουργία μαζί με την κοινότητα. Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ανέπτυξε τρία κύρια σημεία.

Ο Θεός κοιτάζει όλους εκείνους που τον φοβούνται

Είναι μια περίπλοκη περίοδος, δήλωσε ο Πρόεδρος της Εκκλησίας στα λόγια του καλωσορισμάτος του. «Είμαστε συγκλονισμένοι από πληροφορίες που δεν είναι ενθαρρυντικές. Αυτό μας προκαλεί πολλά προβλήματα». Ο Ψαλμός 33 έχει ως τίτλο (σύμφωνα με ορισμένες εκδοχές της Αγίας Γραφής): «Ύμνος επαίνου στη δύναμη και την βοήθεια του Θεού». Θα μπορούσατε να σκεφτείτε ότι αυτό δεν αντιστοιχεί πραγματικά σε αυτό το πλαίσιο, ωστόσο: «Είναι ακριβώς τώρα που το χρειαζόμαστε! Με αυτά τα λό-

για, ο Θεός παρηγόρησε και ενίσχυσε τους ανθρώπους για αιώνες και αιώνες. Και το κάνει ακόμη και σήμερα!».

Δύσκολες και δραματικές περιόδους υπήρχαν πάντα στην ιστορία της ανθρωπότητας, υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος. Ωστόσο, οι άνθρωποι με πίστη βρίσκουν παρηγοριά και δύναμη στην Αγία Γραφή. «Ο Θεός βλέπει όλο τον κόσμο και κοιτάζει την καρδιά που είναι το κέντρο των αποφάσεων και της συνείδησης. Τι έκανες με τις δεξιότητες και τις δυνατότητες που σου έδωσα; Αυτό κοιτάζει ο Θεός».

Το σχέδιό του είναι να σώσει τους ανθρώπους. «Σκεφτείτε τον Ιησού Χριστό: Ολόκληρος ο κόσμος και η κόλαση ήταν εναντίον του. Τον πολέμησαν, ακόμη και τον σκότωσαν». Ο Θεός τους άφησε να το κάνουν και εκπλήρωσε το σχέδιό του.

«Σκεφτείτε τους πρώτους χριστιανούς: Ήταν διωκόμενοι». Ο Θεός εξασφάλισε ότι θα μπορούσαν να συνεχίσουν να κρατούν και να μεταδίδουν το Ευαγγέλιο με πίστη.

Τώρα, ο Θεός περιμένει από τους δικούς του να τον φοβούνται:

- Κατ' αρχήν οφείλουμε να επιδεικνύουμε υπακοή: «Αναγνωρίζουμε την κυριαρχία του Θεού, είναι ο Κύριός μας, του είμαστε υπάκουοι. Είμαστε υποχρεωμένοι να υποτασσόμαστε στο θέλημά του και να τηρούμε τις Εντολές του».
- Κατόπιν οφείλουμε να επιδεικνύουμε ταπεινότητα: «Εκείνος που είναι πλήρης από φόβο Θεού, ξέρει: Ο Θεός είναι μεγάλος, Άγιος και τέλειος. Είναι μεγαλύτερος, πιο τέλειος από οτιδήποτε μπορούμε να φανταστούμε».
- Οφείλουμε επίσης να δείχνουμε εμπιστοσύνη. «Ο Θεός είναι παντοδύναμος, είναι τέλειος και πραγματοποιεί αυτό που λέει. Ξέρω ότι τα πάντα είναι δυνατά γι' αυτόν. Εμπιστεύομαι τη δύναμή του και γι' αυτό του παραμένω πιστός».
- Παρομοίως, δεν θα πρέπει να παραμελούμε τον σεβασμό προς τον Θεό. «Σέβομαι τον Θεό. Αυτά που μου προσφέρει, τα αποδέχομαι. Δεν περιφρονώ τις δωρεές της χάρης του. Μου προσφέρει τον λόγο, την χάρη, την ειρήνη του. Έλα, σου προσφέρω τον άρτο του ουρανού».
- Και τέλος, οφείλουμε να διαθέτουμε την αγάπη του Θεού. «Ο φόβος Θεού δεν έχει σε τίποτα να κάνει με τον φόβο, αλλά με την αγάπη. Όποιος είναι πλήρης από φόβο Θεού δεν έχει, παρά μόνο μια μεγάλη ανησυχία: Τίποτα δεν πρέπει να τον χωρίσει από τον Θεό. Τον αγαπά και θέλει να παραμένει μαζί του. Ο, τι και να συμβαίνει».

Τους σώζει

Ο Θεός σώζει τους εκλεκτούς του και τους κάνει να ζουν – ακόμη και εν μέσω πείνας, αναφέρεται στον Ψαλμό. Σχετικά με αυτό, ο υπεύθυνος της Εκκλησίας πρόσθεσε: «Υπάρχει επίσης μία πνευματική πείνα. Ο άνθρωπος χρειάζεται τον Θεό, έχει ανάγκη το Ευαγγέλιο και τον Ιησού Χριστό – δυστυχώς έχει χαθεί η σκέψη αυτή. Διασχίζουμε μερικές φορές περιόδους λιμού στους κόλπους των κοινοτήτων μας. Για να λειτουργήσει αυτό στους κόλπους της κοινότητας, χρειαζόμαστε διαφορετικά πράγματα. Πολλά πράγματα δεν τα έχουμε πλέον και ίσως να μην να είχαμε ποτέ μέχρι τώρα. Πείνα σημαίνει ότι τα απαραίτητα δεν είναι διαθέσιμα».

Το παράδειγμα του αποσπάσματος από το Α' Βασιλέων 17:2-6 μας βοηθάει πολύ, εξήγησε ο Πρωταπόστολος. Ο προφήτης Ηλίας ήταν πλήρης από φόβο Θεού και ο Θεός τον βοήθησε. «Για παράδειγμα, λέγοντάς του: «Πήγαινε προς τον χείμαρρο, θα σου δώσω τροφή». Και τα κοράκια έρχονταν πρωί και βράδυ για να του φέρουν φαγητό». Σίγουρα δεν είναι στην φύση του κόρακα να φέρνει τροφή στους ανθρώπους, αλλά μάλλον να τους την κλέβει. Αλλά ο Θεός έδειξε στον Ηλία: «Σε φροντίζω, μπορώ να κάνω θαύματα και να αφήσω να συμβούν ασυνήθιστα

πράγματα, να κάνω δυνατά τα απροσδόκητα και ακατόρθωτα πράγματα. Σήμερα επίσης, μπορεί να παρέμβει στις ανάγκες μας με ένα μυστηριώδη τρόπο. Εμπιστέψου την παντοδυναμία του Θεού, μπορεί να κάνει τα αδύνατα, δυνατά».

Και τους κάνει να ζουν

Μερικές φορές, ο Θεός παρεμβαίνει ο ίδιος στη ζωή των παιδιών του κάνοντας ένα θαύμα, όπως συνέβη με τον Ηλία. «Κάποιες φορές ωστόσο, θέλει να μας ταπεινώσει λέγοντας: «Μπορώ να σε βοηθήσω, αλλά τώρα πρέπει να πας σε ένα αδύναμο άτομο και να δεχθείς την βοήθειά του». Πρόκειται ίσως για ένα αδελφό υπηρεσίας, μια άλλη φορά για ένα αδελφό ή μια αδελφή, ή ακόμη από κάποιον εντελώς άγνωστο. Ξέχνα την υπερηφάνειά σου και αποδέξου αυτή την βοήθεια. Άφησε αυτό το πρόσωπο να σου δώσει κάποιο πράγμα».

Και αυτό το «δούναι και λαβείν» είναι ο τρίτος τρόπος με τον οποίο ο Θεός θέλει να βοηθήσει τους ανθρώπους που είναι πλήρεις από φόβο Θεού. Ο Πρωταπόστολος Σνάνιντερ εκφράστηκε ως εξής: «Να μοιράζεσαι! Και αν μοιράζεσαι, θα λάβεις αυτό που χρειάζεσαι. Μη σκέπτεσαι μόνο τον εαυτό σου, να μοιράζεσαι με τον πλησίον σου. Ίσως έχεις ανησυχίες και προβλήματα, αλλά μην ξεχνάς τον πλησίον σου. Πρόσφερε του χρόνο, πρόσφερε του την καρδιά σου, προσευχήσου γι' αυτόν» Ο Θεός θα ευλογήσει αυτό το μοίρασμα και ο άνθρωπος θα λάβει περισσότερα από όσα θα έχει δώσει. «Όπως είναι γραμμένο στην Αγία Γραφή: Είναι μεγαλύτερη ευλογία να δίνεις παρά να λαμβάνεις!».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ψαλμός 33 : 18-19 :

«Δες, το μάτι του Κυρίου βρίσκεται επάνω σ' εκείνους που τον φοβούνται· επάνω σ' εκείνους που ελπίζουν στο έλεός του· για να ελευθερώσει την ψυχή τους από θάνατο, και σε καιρό πείνας να τους διαφυλάξει σε ζωή».

Ο φόβος του Θεού συνίσταται στην απόδειξη της υπακοής, της ταπεινοφροσύνης, της εμπιστοσύνης, του σεβασμού και της αγάπης. Ο Θεός έρχεται να βοηθήσει εκείνους που τον φοβούνται. Αποδεχόμαστε την βοήθεια που μας προτείνει και μας προσφέρει

Ο ΚΑΙΝ ΔΕΝ ΑΚΟΥΕΙ ΤΟΝ ΘΕΟ

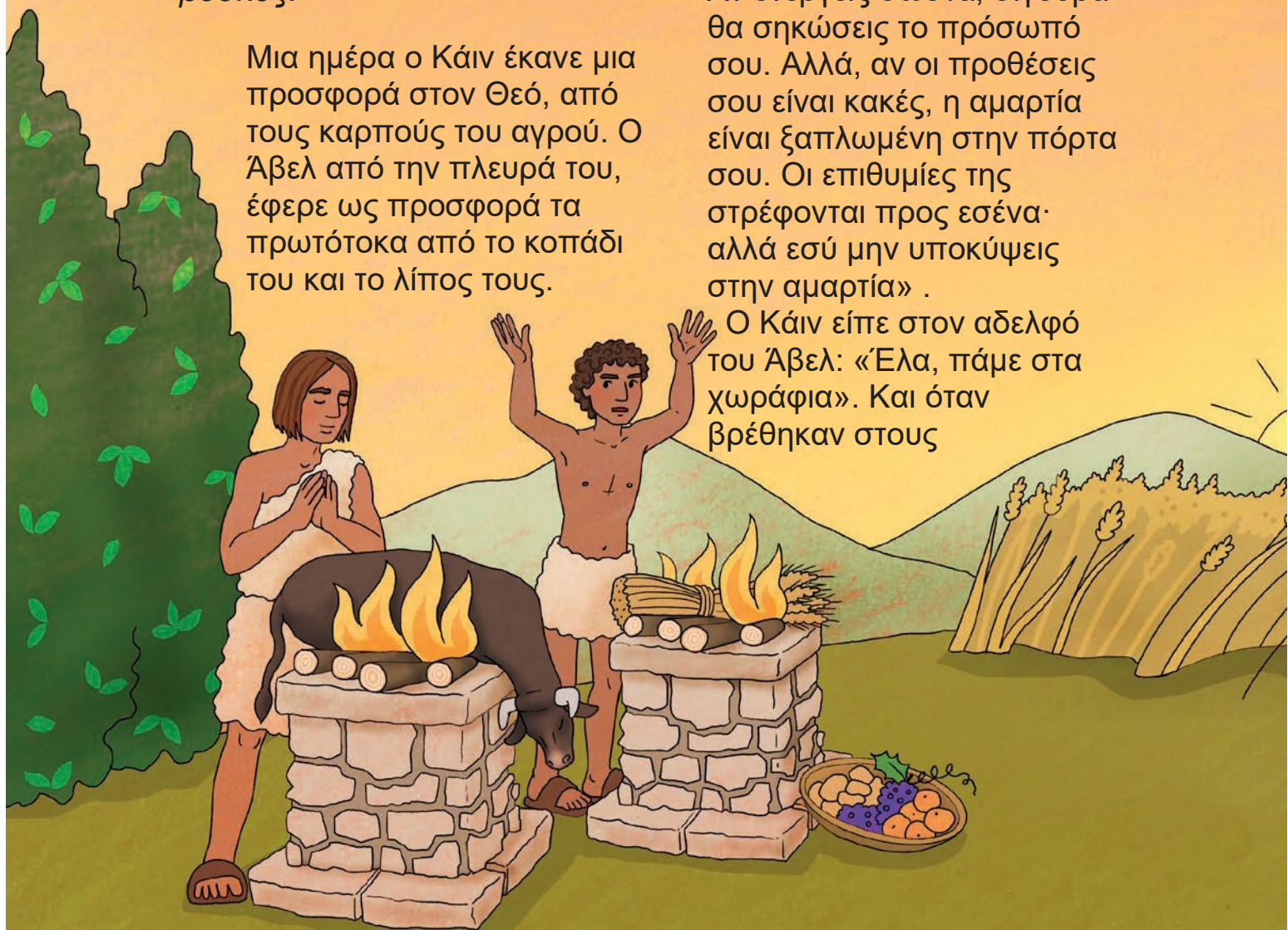
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΝΕΣΗ 4 : 1-16

Ο Αδάμ και η Εύα έχουν δύο γιους. Ο μεγαλύτερος ονομάζεται Κάιν, ο νεότερος Άβελ. Ο Κάιν είναι γεωργός, ο Άβελ είναι βοσκός.

Μια ημέρα ο Κάιν έκανε μια προσφορά στον Θεό, από τους καρπούς του αγρού. Ο Άβελ από την πλευρά του, έφερε ως προσφορά τα πρωτότοκα από το κοπάδι του και το λίπος τους.

Ο Θεός έστρεψε ευνοϊκά το βλέμμα του στον Άβελ και την προσφορά του. Αυτό θύμωσε πολύ τον Κάιν. Χαμήλωσε το σκοτεινό του βλέμμα. Ο Θεός ρώτησε τον Κάιν: «Γιατί είσαι τόσο θυμωμένος; Και γιατί χαμηλώνεις το βλέμμα σου; Αν ενεργείς σωστά, σίγουρα θα σηκώσεις το πρόσωπό σου. Αλλά, αν οι προθέσεις σου είναι κακές, η αμαρτία είναι ξαπλωμένη στην πόρτα σου. Οι επιθυμίες της στρέφονται προς εσένα· αλλά εσύ μην υποκύψεις στην αμαρτία» .

Ο Κάιν είπε στον αδελφό του Άβελ: «Έλα, πάμε στα χωράφια». Και όταν βρέθηκαν στους

αγρούς, ο Κάιν σκότωσε τον αδελφό του.

Ο Θεός ρώτησε τότε τον Κάιν: «Που είναι ο αδελφός σου ο Άβελ;»

Απάντησε: «Δεν ξέρω. Είμαι φύλακας του αδελφού μου;»

Και ο Θεός είπε: «Τι έκανες;

Το αίμα του αδελφού σου κραυγάζει από τη γη μέχρι σε μένα. Να είσαι καταραμένος.

Όταν καλλιεργείς την γη, δεν θα σου δίνει πλέον σοδειά. Και θα είσαι περιπλανώμενος και φυγάς σε αυτή την γη».

Ο Κάιν είπε στον Θεό: «Η τιμωρία μου είναι πολύ μεγάλη

για να την αντέξω. Σήμερα με διώχνεις από αυτή την γη και πρέπει να κρυφτώ μπροστά στο πρόσωπό σου. Θα είμαι φυγάς και περιπλανώμενος στην γη και όποιος με βρει, θα με σκοτώσει».

Ωστόσο, ο Θεός τον σπλαχνίστηκε. Έβαλε ένα σημάδι στον Κάιν για να μην τον βλάψει κανείς:

«Όχι, αν κάποιος σε σκότωνε, θα αντιμετωπίζε την εκδίκησή σου επτά φορές». Και ο Κάιν απομακρύνθηκε από το πρόσωπο του Θεού.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΟΜΠΡΕΪ ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙΝΟ (Η.Π.Α.)

Ονομάζομαι **Όμπρεϋ**. Κατοικώ στο Παλατίνο, ένα προάστιο του Σικάγο, μιας μεγάλης πόλης στην ομοσπονδιακή Πολιτεία του Ιλλινόις. Είμαι οκτώ ετών.

Έχω τέσσερις **αδελφούς και αδελφές**: Η αδελφή μου Μακένζι είναι ένδεκα ετών, ο αδελφός μου Κολίν πέντε ετών. Οι δύο Μικρότερες αδελφές μου Έμερσον και Μάλουρ είναι δίδυμες και είναι τριών ετών. Η **μητέρα** μου Μπρίττα είναι καθηγήτρια μαθηματικών και ο **πατέρας** μου Μάικλ είναι επικεφαλής έργου πληροφορικής.

Εδώ με βλέπετε στο Σικάγο, μπροστά από το **γλυπτό πύλη του σύννεφου**, το οποίο ονομάζεται «το φασόλι» από τους περισσότερους ανθρώπους εδώ. Φοράω μία πράσινη μπλούζα στο χρώμα της μέντας που είναι το αγαπημένο μου χρώμα!

Η μεγάλη μου οικογένεια ζει επίσης στην περιοχή γύρω από το Σικάγο, δηλαδή οι παππούδες μου και πολλοί θείοι και θείες. Ο **παππούς** μου επισκευάζει τα λεωφορεία για την εταιρία αστικών μεταφορών CTA της πόλης του Σικάγο.

Παρόλο που ζούμε κοντά σε μια μεγάλη πόλη, το σπίτι μας βρίσκεται κοντά σε ένα φυσικό καταφύγιο. Όταν ο καιρός είναι καλός, μας αρέσει να κάνουμε μεγάλους

ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΣ. Στο καταφύγιο αυτό ζουν πολλά ζώα, κυρίως, ελάφια, αετοί, χήνες, ερωδιοί και πάπιες. Μερικές φορές βλέπουμε ακόμη και κογιότ. Αυτό που είναι ιδιαίτερα όμορφο είναι ότι κάθε τόσο, εμφανίζεται ένα ζώο στον κήπο μας.

Η Μακένζι, ο Κολίν και εγώ, πηγαίνουμε στο ίδιο σχολείο. Για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, έπρεπε να κάνουμε τα μαθήματα στο σπίτι, εξ αιτίας της πανδημίας του Κορωνοϊού, αλλά τώρα, μπορούμε εκ νέου να μεταβαίνουμε στο σχολείο.

Είμαι πολύ ευχαριστημένη που μπορώ να ξαναβλέπω όλους τους φίλους μου. Μετά το σχολείο συμμετέχω σε ένα μάθημα γυμναστικής ή να εξασκώμαι στο ποδόσφαιρο. Είναι εδώ και τέσσερα χρόνια που κάνω **γυμναστική**. Αυτό που προτιμώ είναι οι ασύμμετρες μπάρες. Μόλις πριν ένα χρόνο, άρχισα να παίζω ποδόσφαιρο και έχω ακόμη πολλά να μάθω, αλλά πέτυχα ένα γκολ στο τελευταίο παιχνίδι της περασμένης σεζόν !

Στις καλοκαιρινές διακοπές μεταβαίνουμε στο νησί Χίλτον Χεντ στη Νότια Καρολίνα. Εκεί, αυτό που προτιμώ να κάνω είναι να κολυμπώ με τους αδελφούς και τις αδελφές μου στον Ατλαντικό. Μου αρέσει επίσης να τρώω **θαλασσινά** που υπάρχουν εκεί, κυρίως μύδια και γαρίδες.

Εξ αιτίας της πανδημίας του Κόβιντ-19, η εκκλησία μας επίσης, έπρεπε να παραμείνει κλειστή για ένα χρόνο. Κατά τη διάρκεια αυτής

της περιόδου, μπορούσαμε να παρακολουθούμε τις θείες λειτουργίες που τελούσαν οι Απόστολοί μας, από το σπίτι, μέσω You Tube. Μέσω Ζουμ, συμμετείχα στα μαθήματα του κυριακάτικου σχολείου. Όσο καιρό η εκκλησία μας ήταν κλειστή, μια καινούρια **εκκλησία** οικοδομήθηκε στο Άντισον, η οποία εν τω μεταξύ έχει σχεδόν ολοκληρωθεί. Είναι πολύ όμορφη και πολύ μεγαλύτερη από την προηγούμενη. Ανυπομονώ να έλθει ο Απόστολος Περιφέρειας για να εγκαινιάσει την καινούρια εκκλησία, επειδή εκεί θα μπορούμε να παρακολουθούμε τα μαθήματα του κυριακάτικου σχολείου.

Φωτογραφία : Photographee.eu - stok.adobe.com

Μεταξύ ευθανασίας και ανακουφιστικής φροντίδας

Η ιδέα του θανάτου, συχνά, προκαλεί φόβο: πόνο, βάσανα, μοναξιά εξάρτησης. Η επιθυμία να αποφασίσει κάποιος από μόνος του το τέλος της ζωής του, γρήγορα μπορεί να προκύψει – μια άσκηση εξισορρόπησης για την οποία η χριστιανική πίστη προσφέρει μια βοήθεια προσανατολισμού, μια καθοδήγηση.

Στο πλαίσιο της ευθανασίας, συχνά αναφέρεται η υποβοηθούμενη αυτοκτονία. Σε αντίθεση με την κατ' απαίτηση ευθανασία, είναι ο ίδιος ο ασθενής που θέτει τέλος στη ζωή του, «υποβοηθούμενος» από ένα τρίτο πρόσωπο («υποβοηθούμενη αυτοκτονία»).

Η νομοθεσία που είναι σχετική με την ευθανασία κατόπιν αιτήματος και την υποβοηθούμενη αυτοκτονία, διαφέρει πολύ από την μία χώρα στην άλλη. Η νομιμοποίησή τους αποτελεί αντικείμενο κοινωνικής συζήτησης. Στο διαδίκτυο μπορούν να βρεθούν οι νόμοι που αναφέρονται σε αυτά, σε διάφορες χώρες.

Βοήθεια στο τέλος της ζωής

Ενώψει του επικείμενου θανάτου, καλό είναι να εξετάζονται οι ιατρικές δυνατότητες στις οποίες μπορεί κάποιος να προστρέξει. Ο ασθενής, οι γιατροί και οι συγγενείς θα διευκρινίσουν το ερώτημα, μέχρι ποιο σημείο θα επιτρέψουν την εξέλιξη της νόσου. Εάν ο ασθενής δεν είναι σε θέση να λαμβάνει αποφάσεις, η έκταση της θεραπείας θα μπορεί να αποφασίζεται με βάση τις πιθανώς πιο πρόσφατες εκ των προτέρων οδηγίες. Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν τέτοιου είδους οδηγίες, οι ιατροί θα διαβουλεύονται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, με τους συγγενείς για να απόφαση που πρόκειται να ληφθεί.

Ως εκ τούτου, θεραπευτικός στόχος δεν είναι πλέον η θεραπεία ή η παράταση της ζωής. Οι πρώτες προσπάθειες έχουν ως στόχο την ανακούφιση από την ταλαιπωρία, τους πόνους, τις δυσχέρειες της αναπνοής και στην παροχή υποστήριξης. Πρόθεση δεν είναι να προκληθεί θάνατος, αλλά απλά να αφηθεί η ασθένεια να εξελιχθεί και να επέλθει φυσικά ο θάνατος. Αυτό συνεπάγεται την παραίτηση από μάταιες θεραπευτικές αγωγές (μέτρα ανάνηψης, αναπνευστική βοήθεια, τεχνητή σίτιση, αιμοκάθαρση), την μείωση των φαρμάκων που παρατείνουν τη ζωή και τη διακοπή ορισμένων μέτρων. Δεν είναι το στοίχημα η χρήση όλων αυτών των θεραπευτικών δυνατοτήτων. Το πρόσωπο που βρίσκεται στο τέλος της ζωής του θα συνεχίσει να τρέφεται και να ενυδατώνεται για όσο χρόνο του είναι χρήσιμο, χωρίς ωστόσο να του προκαλείται ταλαιπωρία.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, είναι σημαντικό να εξαλειφονται ή να ανακουφίζονται τα επώδυνα συμπτώματα (πόνος, αναπνευστική δυσχέρεια, άγχος) μέσω της παρηγορητικής φροντίδας. Είναι πολύ σημαντικό επίσης, το πρόσωπο που βρίσκεται στο τέλος της ζωής του, να περιβάλλεται από ανθρώπους που του παρέχουν φροντίδα και υποστήριξη. Είναι πολύ πολύτιμοι εδώ οι ξενώνες και η υπηρεσίες παρηγορητικής φροντίδας. Όλοι οι πολιτισμοί και όλες οι θρησκείες υπογραμμίζουν τη σημασία μια τέτοιας οικογενειακής και ποιμαντικής συνοδείας.

Παρά την ιατρική, ανθρώπινη και ποιμαντική φροντίδα, στο τέλος της ζωής ενός ανθρώπου, εμφανίζονται

σπάνια έντονοι πόνοι, μεγάλο άγχος και μεγάλη ανησυχία. Για τον έλεγχο αυτών των συμπτωμάτων, μπορεί να αποδειχθεί χρήσιμο, σε συνεννόηση με τον ασθενή ή τους συγγενείς του, να αυξηθεί η δόση των ηρεμιστικών φαρμάκων, παρενέργειες των οποίων, μπορεί στη συνέχεια να είναι η επιβράδυνση της αναπνοής του και πιο σπάνια, η συντόμευση της ζωής του.

Απόψεις από την πλευρά της ηθικής

Γενική απαίτηση είναι να διατηρηθεί η ανθρώπινη αξιοπρέπεια (του προσώπου), ακόμη και στην φάση του τέλους της ζωής του. Ενώ οι υποστηρικτές της ενεργητικής ευθανασίας βλέπουν αυτή την απαίτηση να ικανοποιείται μέσω του δικαιώματος, για κάθε άτομο, να επιλέγει ελεύθερα τον θάνατό του και επομένως υποστηρίζουν την ευθανασία κατόπιν αιτήματος και την υποβοηθούμενη αυτοκτονία, το ουσιαστικό επιχείρημα των αντιπάλων της ενεργητικής ευθανασίας είναι το αμετάβλητο της ανθρώπινης ζωής: Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να θέσει τέλος σε μια ανθρώπινη ζωή.

Ο σεβασμός ή μη της διακηρυγμένης βούλησης του ανθρώπου, κυρίως διαμέσου των προηγούμενων οδηγιών, θεωρείται ως το ίδιο το παράδειγμα του σεβασμού ή αμφισβήτησης της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Ορισμένα γραπτά κάνουν τον ελεύθερο αυτοπροσδιορισμό, συνώνυμο της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Η παρεμπόδιση του πόνου είναι ένα κεντρικό επιχείρημα των υποστηρικτών της κατ' απαίτηση ευθανασίας και της υποβοηθούμενης αυτοκτονίας, επιχείρημα που είναι δύσκολο να αντικρουστεί.

Η ανακούφιση από τον πόνο είναι ένας κύριος στόχος της σύγχρονης ιατρικής και ηθικής. Συχνά μπερδεύουμε την ταλαιπωρία με τον πόνο, η ταλαιπωρία όμως υποδηλώνει μάλλον την βίωση αρνητικών εμπειριών. Αυτό που ένα άτομο αντιλαμβάνεται ως αφόρητη ταλαιπωρία, εξαρτάται ουσιαστικά από τη διάθεσή του.

Για να βοηθηθεί κάποιος που υποφέρει με τρόπο που εκλαμβάνεται ως αφόρητος, μπορεί να είναι χρήσιμο να του καταδειχθεί ότι η κατάστασή του είναι μια ευκαιρία για πρόσβαση σε ανώτερα αγαθά, όπως εμπειρία ζωής ή αρετές. Από εκεί και πέρα, του ανοίγονται νέες προοπτικές: Η ζωή μπορεί να έχει νόημα και σημασία, ακόμη και αν υπάρχουν τρομερές ενοχλήσεις ή αναπηρίες. Του γίνεται έτσι δυνατό, να θεωρήσει τον θάνατο ως το τελευταίο καθήκον που πρέπει να επιτελέσει κατά τη διάρκεια της ζωής του και να τον αποδεχθεί.

Μια ανησυχία των πολέμιων της κατ' απαίτηση ευθανασίας βρίσκεται στο γεγονός ότι, τόσο οι συνθήκες, κάτω από τις οποίες μπορεί να γίνει ανεκτή η ενεργός ευθανασία (προς το παρόν περιορίζεται σε άτομα με ανίατες ασθένειες, στο τελικό τους στάδιο) όσο και οι ομάδες προσώπων για τις οποίες θα πρέπει να επιτρέπεται (σήμερα μόνον για ενήλικες) επεκτείνονται.

Έτσι για παράδειγμα, χώρες που αρχικά νομιμοποίησαν την ενεργητική ευθανασία για ενήλικες, σεβόμενες συγκεκριμένες υποχρεώσεις, στη συνέχεια την επέτρεψαν και για παιδιά.

Σύμφωνα με την μέχρι τώρα ισχύουσα αντίληψη, ο γιατρός βοηθάει στην καταπολέμηση ασθενειών. Οι ασθενείς τον εμπιστεύονται ότι θα τους βοηθήσει να θεραπευθούν. Εάν οι ιατροί αποκτήσουν το δικαίωμα να θανατώνουν (κατ' απαίτηση ευθανασία), αυτή η θεμελιώδης σχέση εμπιστοσύνης μπορεί να υπονομευθεί σοβαρά. Οι επαγγελματικές ιατρικές εντολές προειδοποιούν για αυτή την απώλεια εμπιστοσύνης. Οι υπερασπιστές της ευθανασίας κατ' απαίτηση και την υποβοηθούμενη αυτοκτονία βλέπουν ωστόσο, στην υποστήριξη ορισμένων ιατρών, μια βοήθεια στο να καταστεί υποφερτός ο θάνατος.

Πεθαίνοντας με αξιοπρέπεια

Τις περισσότερες φορές, η συζήτηση επάνω στην ευθανασία διεξάγεται με ένα μονομερή τρόπο, εστιάζοντας ουσιαστικά στο ερώτημα εάν η ευθανασία κατόπιν αιτήματος και η υποβοηθούμενη αυτοκτονία, δηλαδή, ο υποβοηθούμενος θάνατος, είναι ηθικά υπερασπίσιμες και θα έπρεπε να νομιμοποιηθούν ή να ενθαρρύνονται.

Πολύ πιο σημαντικό από χριστιανική άποψη, το ερώτημα πως να βοηθηθεί ένα πρόσωπο στο τέλος της ζωής του, να διαχειριστεί αυτή την φάση, συνοδευόντάς το και ανακουφίζοντάς το από τα βάσανά του, συχνά καταλήγει στο παρασκήνιο.

Στο τέλος της ζωής του, χωρίς αμφιβολία, κανείς δεν επιθυμεί να μείνει μόνος και εγκαταλελειμμένος, ή να έχει το συναίσθημα ότι είναι άχρηστος, ακόμη και ανυπεράσπιστος. Έχοντας ως σκοπό τη διατήρηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, είναι απαραίτητο, ακριβώς σε αυτή την φάση της ζωής, να φροντίζεται ο ασθενής και να συνοδεύεται με προσοχή, σεβασμό και ενσυναίσθηση. Η ειδική ανακουφιστική φροντίδα και η κατάλληλη ποιμαντική φροντίδα μπορούν να συμβάλλουν σε αυτό.

Χριστιανικές πτυχές

Από χριστιανική άποψη, η ζωή είναι μια δωρεά του Θεού. Η αξιοπρέπεια του ανθρώπου είναι θεμελιωμένη στην θεϊκή μέριμνα και φροντίδα (είναι πλασμένος σύμφωνα με την εικόνα του Θεού) ανεξάρτητα από τις ικανότητές του ή την κατάσταση της υγείας του. Κατά συνέπεια η κατ' απαίτηση ευθανασία και η υποβοηθούμενη αυτοκτονία, παραβιάζουν την πέμπτη Εντολή: «Μη φονεύσεις!».

Η ζωή είναι ένα δώρο του Θεού, κανείς δεν μπορεί να θέσει τέλος σε αυτή με δική του εξουσία. Αυτό δεν σημαίνει ωστόσο, ότι θα πρέπει να εφαρμόζονται όλες οι πιθανές δυνατότητες (αδυσώπητη θεραπευτική) για την παράτασή της. Από χριστιανική άποψη δεν

δεν είναι αμαρτία, για τους ανθρώπους που βρίσκονται στο τέλος της ζωής τους, να παραιτούνται ή και να σταματούν ακόμη, θεραπείες ή μέτρα παράτασης της ζωής τους, επειδή λαχταρούν να «πεθάνουν εν ειρήνη».

Σύμφωνα με την εντολή της αγάπης για τον πλησίον, η οικογένεια, η κοινότητα και τα αξιώματα της Εκκλησίας καλούνται να φροντίσουν τα πρόσωπα που είναι στο τέλος της ζωής τους, με σκοπό να μειώσουν τον φόβο τους ότι θα εγκαταλειφθούν μόνα με τον εαυτό τους και δεν θα μπορούν να διαχειριστούν τη στιγμή του θανάτου τους. Αυτό που καλύπτει μια μεγάλη σημασία στα μάτια των προσώπων που είναι στο τέλος της ζωής τους, είναι η συνοδεία που έχει αποτυπωμένη την αγάπη και το σεβασμό από την πλευρά των οικείων του και ενός εξειδικευμένου προσωπικού, σε ένα οικείο και ευχάριστο περιβάλλον, σε ξενώνα ή σε μια υπηρεσία παρηγορητικής φροντίδας.

Είναι εξίσου σημαντικό επίσης για αυτά τα πρόσωπα, να γνωρίζουν ότι η παρηγορητική ιατρική παρακολούθηση επιτρέπει σε πολλές περιπτώσεις, να καταστούν υποφερτά ο πόνος και η ταλαιπωρία που συνδέονται με το τέλος της ζωής. Παρ' όλα αυτά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ακόμη και αυτές οι βέλτιστες συνθήκες δεν καθιστούν απαραίτητα, τα πράγματα, πιο απλά. Ο θάνατος παραμένει επώδυνος, τόσο για αυτόν που φεύγει, όσο και αυτούς που είναι γύρω του.

Εμείς ως χριστιανοί όμως, μπορούμε να αντλούμε παρηγοριά και ανακούφιση από την εμπιστοσύνη μας στον Θεό και την ελπίδα μας στην βοήθειά του, ακριβώς σε δύσκολες καταστάσεις. Το ότι ξέρουμε πως θα ζήσουμε αιώνια και ότι το μέλλον μας είναι κοντά στον Θεό, μπορεί να μειώσει τον φόβο μας για τον θάνατο.

Η θέση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας

Όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να πεθάνουν με αξιοπρέπεια. Η ευθανασία και η παρηγορητική ιατρική αφορούν τον άνθρωπο στο τέλος της ζωής του, για τον οποίο δεν υπάρχει πλέον ελπίδα θεραπείας και ανάρρωσης. Από χριστιανική άποψη, τα βήματα αυτά μπορούν να συνίστανται μόνο στο να βοηθήσουν τον άνθρωπο στο τέλος της ζωής του και όχι να αποτελούν μια βοήθεια για να πεθάνει.

Η κατ' απαίτηση ευθανασία και η υποβοηθούμενη αυτοκτονία αντιτίθενται και οι δύο στην Εντολή: «Μη φονεύσεις!». Το να αφηθεί να πεθάνει ο άνθρωπος, δηλαδή να ανασταλούν τα μέτρα παράτασης της ζωής του, δεν έρχεται σε αντίθεση με τις αρχές της χριστιανικής πίστης. Η ανακούφιση από τον πόνο, ή η ανακουφιστική καταστολή, σκοπός της οποίας είναι ο έλεγχος των συμπτωμάτων, μπορεί να ενέχουν ένα μικρό κίνδυνο μείωσης της ζωής. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά έχουν ως στόχο, αποκλειστικά τον έλεγχο των συμπτωμάτων, μπορούν να εγκρίνονται.

Σε πολλές περιπτώσεις, η ανακουφιστική ιατρική πα-

ρακολούθηση μπορεί να καταστήσει υποφερτό τον πόνο και τις διαταραχές, στο τέλος της ζωής. Θα συνεχίσει ο άνθρωπος που είναι στο τέλος της ζωής του να τρέφεται και να ενυδατώνεται, τόσο ώστε να μη του προκαλείται περαιτέρω ταλαιπωρία.

Σύμφωνα με την αντίληψη του ανθρώπου, ειδικά για τον χριστιανισμό, θα υπάρχει επαγρύπνηση για να προσφέρεται σε ανθρώπους που είναι στο τέλος της ζωής τους, μια συνοδεία διαποτισμένη με αγάπη και σεβασμό από την πλευρά των οικείων του και εξειδικευμένου προσωπικού, σε ένα ευχάριστο περιβάλλον.

Μια ποιμαντική συνοδεία μεταφοράς των αξιών του Ευαγγελίου και προσφοράς μιας σταθερής και αξιόπιστης υποστήριξης, κατά τη διάρκεια μιας φάσης της ζωής, όπου πολλά πράγματα αλλάζουν, είναι σημαντική, ακόμη και απαραίτητη από την άποψη της πίστης μας, για τους ανθρώπους που είναι στο τέλος της ζωής τους. Μια τέτοια ποιμαντική συνοδεία είναι σε θέση να μειώσει τα άγχη και να κινητοποιήσει πνευματικές δυνάμεις.

Στο μέτρο του δυνατού, οι θεραπευτικές επιλογές στο τέλος της ζωής, θα έπρεπε να γίνονται από τον ασθενή, σε συμφωνία με τους θεράποντες ιατρούς και τους συγγενείς του και κατόπιν των συμβουλών τους. Εάν αυτή η προσέγγιση δεν είναι πλέον δυνατή, η απόφαση θα πρέπει να λαμβάνεται συλλογικά από τους συγγενείς σε συνεννόηση με τους θεράποντες ιατρούς, δίνοντας παράλληλα μια ιδιαίτερη σημασία στην υποτιθέμενη βούληση του προσώπου που είναι στο τέλος της ζωής του. Επομένως, σε πολλές περιπτώσεις είναι χρήσιμη η απαίτηση «προκαταβολικών οδηγιών» που εκφράζουν τις επιθυμίες του προσώπου, στο τέλος της ζωής του.

Θα πρέπει να τηρούνται οι υπάρχουσες κατευθυντήριες γραμμές και νόμοι, εφόσον δεν είναι αντίθετοι με τις χριστιανικές αξίες.

Περίληψη

Όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να πεθάνουν με αξιοπρέπεια.

Η ευθανασία και η ανακουφιστική ιατρική αφορούν τον άνθρωπο στο τέλος της ζωής του, για το οποίο δεν υπάρχει πλέον ελπίδα θεραπείας και ανάρρωσης. Από χριστιανική άποψη, τα βήματα αυτά μπορούν να συνιστανται μόνο στο να βοηθήσουν το πρόσωπο στο τέλος της ζωής του και όχι στο να το βοηθήσουν να πεθάνει. Η ευθανασία κατόπιν αιτήματος και η υποβοηθούμενη αυτοκτονία απορρίπτονται.

Το να αφηθεί να πεθάνει ο άνθρωπος, δηλαδή το να ανασταλούν τα μέτρα παράτασης της ζωής του και η ανακούφιση από τον πόνο, ή η ανακουφιστική καταστολή, σκοπός της οποίας είναι ο έλεγχος των συμπτωμάτων, που μπορεί να ενέχουν ένα μικρό κίνδυνο μείωσης της ζωής, δεν έρχεται σε αντίθεση με τις αρχές της χριστιανικής πίστης.

Σύμφωνα με την αντίληψη του ανθρώπου, ειδικά για τον χριστιανισμό, η ανακουφιστική ιατρική παρακολούθηση έχει μεγάλη σημασία. Η βοήθεια των οικείων και οι ποιμαντική συνοδεία στο νόημα και την έννοια του Ευαγγελίου είναι δυνατόν να ανακουφίσουν τις αγωνίες του ανθρώπου, στο τέλος της ζωής του και να κινητοποιήσουν τις πνευματικές του δυνάμεις. Οι εκ των προτέρων κατευθύνσεις και οδηγίες μπορούν να βοηθήσουν στην φροντίδα των ανθρώπων στο τέλος της ζωής τους, με ένα τρόπο επιθυμητό από αυτούς.

Φωτογραφίες: kuprevich - stock.adobe.com

Αριστερά: μπροστά στην Καθολική εκκλησία στο Έπφενμπαχ (Γερμανία) στοιβάζονται αγαθά πρώτης ανάγκης. Κάτω: Η Έλενα μέσα στην μικρή αποθήκη που έκτισε στα σύνορα.

Η αγάπη για τον πλησίον στην πράξη

Άτομα, κοινότητες και φιλανθρωπικές οργανώσεις: Η αλληλεγγύη με την Ουκρανία είναι επίσης πολύ ισχυρή μεταξύ των Νεοαποστολικών χριστιανών. Λίγες μόλις μέρες μετά την έναρξη του πολέμου, πρόσωπα βρίσκονταν ήδη στα σύνορα για να φέρουν βοήθεια.

Από τότε που η Ουκρανία δέχθηκε επίθεση από την Ρωσία, την Πέμπτη 24 Φεβρουαρίου 2022, σε όλη την Ευρώπη, οι άνθρωποι αποδεικνύουν την αλληλεγγύη τους. Οι φυγάδες είναι ευπρόσδεκτοι και φροντίζονται και πολλές ιδιωτικές πρωτοβουλίες συλλέγουν δωρεές που αποστέλλονται στα ουκρανικά σύνορα.

Τέσσερις ημέρες μετά την έναρξη του πολέμου, ο Ενρίκο Σούλμπε ανάρτησε στο Facebook: «Απόψε, ας πάμε για αγάπη και αλληλεγγύη για τον πλησίον. Ο οδηγός φορτηγού και κάτοχος διπλώματος για λεωφορείο βγήκε στο δρόμο από την 1 μέχρι τις 3 Μαρτίου. Γιατί ανέβαλε βιαστικά τις ήδη προγραμματισμένες διακοπές του, οδηγώντας ένα λεωφορείο προς μια εμπόλεμη ζώνη; «Από αγάπη για τον πλησίον· εξάλλου είμαι ιερέας στην κοινότητα Μπαντ Μπέβενσεν και κηρύττω τα πιο όμορφα πράγματα στο βήμα», εξηγεί ο Ενρίκο. «Δεν ήθελα μόνο να κηρύττω, αλλά και να ενεργώ ο ίδιος προσωπικά».

Σε συνεργασία με μια αντιπροσωπεία αυτοκινήτων στο Ουέλτζεν (Γερμανία), η εταιρεία λεωφορείων IRRO από το Λούκοβ (Γερμανία), δημοσιοποίησε ένα κάλεσμα για δωρεές για εμπόρους. Ο Ενρίκο που είναι από αυτή την περιοχή, κατάλαβε: «Πρέπει να προσφέρεις την βοήθειά σου». Έτσι λοιπόν, την Τρίτη ξεκίνησαν δύο λεωφορεία και τέσσερις οδηγοί. Ξεφόρτωσαν αγαθά πρώτης ανάγκης στην Πολωνία και έφεραν πίσω στην Γερμανία, ανθρώπους που διέφυγαν από την Ουκρανία. Ο Ενρίκο συγκινήθηκε από αυτά που βίωσε επιτόπου και δημοσίευσε το ακόλουθο μήνυμα στο Facebook: «Μπορούμε να είμαστε ευτυχείς και ευγνώμονες που μπορούμε να

ζούμε ειρηνικά στον τόπο μας». Λίγες ώρες αργότερα, οι τέσσερις οδηγοί ένοιωσαν ανακούφιση που αντικαταστάθηκαν από άλλους οδηγούς που θα μετέφεραν τους ανθρώπους αυτούς στο Βερολίνο και το Αμβούργο. «Τώρα είμαι κουρασμένος, αλλά και χαρούμενος που όλα πήγαν τόσο καλά», δημοσίευσε ο Ενρίκο.

Ένας ιδιωτικός ανθρωπιστικός διάδρομος

Μόλις μια ημέρα μετά την έναρξη του πολέμου, η Έλενα Κλόπμαν από την κοινότητα Φράμπουργκ (Γερμανία), ταξίδεψε με μια φίλη της και το γεμάτο δωρεές αυτοκίνητό τους μέχρι το Βίσνε Νεμέκε (Vysne Nemecke), στα σύνορα μεταξύ Σλοβακίας και Ουκρανίας. Εκεί οικοδόμησαν μια μικρή αποθήκη στο επίπεδο των συνόρων πλησίασαν ατομικά ανθρώπους μέχρι που βρήκαν συμμάχους στην ουκρανική πλευρά. Εκείνοι οικοδόμησαν επίσης μια αποθήκη στην πλευρά της Ουκρανίας, από όπου διένειμαν αγαθά πρώτης ανάγκης στην χώρα. Από την πλευρά της Σλοβακίας, πλησίασαν ανθρώπους που πρόσφεραν ιδιωτικά δωρεές, στους οποίους πρόσφεραν τις απαραίτητες υλικοτεχνικές λύσεις, για να δρομολογούν τις δωρεές αυτές, εκεί όπου οι ανάγκες ήταν μεγαλύτερες.

Ήταν εντελώς ιδιωτικά που οι δυο αυτές γυναίκες δημιούργησαν αυτόν τον ανθρωπιστικό διάδρομο προς την Ουκρανία, οργανώνοντας τη μεταφορά ειδών πρώτης ανάγκης και έχοντας τακτική ενημέρωση, σχετικά με τις ανάγκες στην Ουκρανία. Στην ιστοσελίδα που δημιούργησε πρόσφατα, η Έλενα ενημερώνει συνεχώς τον κατάλογο με τις ανάγκες και αναζητεί εθελοντές. Είναι ενθουσιασμένη

για το τρέχον κύμα αλληλεγγύης: «Είναι τρελό το ότι εργαζόμαστε απλά και με εμπιστοσύνη με πολλούς ανθρώπους που δεν έχουμε συναντήσει ποτέ και αυτό, έτσι απλά, λειτουργεί».

Υπνόσακοι μεταφερμένοι στην θεία λειτουργία

Την φορά αυτή, οι συμμετέχοντες στην θεία λειτουργία στο Έσελμπουργκ (Γερμανία), εκείνο το βράδυ στις 2 Μαρτίου, δεν έφεραν μαζί τους μόνο τα υμνολογία τους, έφεραν επίσης και υπνόσακους, χαλιά δαπέδου, επιδέσμους, απολυμαντικά προϊόντα υγιεινής, μη ευπαθή τρόφιμα, αποξηραμένα φρούτα, κονσέρβες, τρόφιμα και πάνες για μωρά. Η Καθολική ενορία Βέιμπσταντ (Weibstadt) (Γερμανία) έκανε μια εκκλησία για συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης για την Ουκρανία. Μερικοί Νεοαποστολικοί αδελφοί και αδελφές έφεραν αυτά τα αγαθά στην Καθολική εκκλησία του Έρφενμπαχ (Erfenbach) και συμμετείχαν στη διαλογή και την φόρτωση, έτσι ώστε οι δωρεές σε είδος να μπορούν να δρομολογούνται γρήγορα προς την Ουκρανία.

Η Εκκλησία ως καταφύγιο

Εκκλησίες, σύλλογοι και ιδιώτες ένωσαν τις δυνάμεις τους στο Μέρσεμπουργκ (Merseburg) (Γερμανία), μετά την έναρξη του πολέμου, για να ανοίξουν την πόλη στους ανθρώπους που εγκατέλειπαν, ως φυγάδες, την Ουκρανία. Επικεφαλής του συντονιστικού γραφείου είναι ο Σεμπάστιαν Μύλερ-Μπαρ, σύμβουλος του δημάρχου της πόλης και ιερέας της Νεοαποστολικής Εκκλησίας.

Όλη η πόλη ήταν κυριολεκτικά επί ποδός, όταν έφτασαν τα νέα για την εισβολή στην Ουκρανία. «Συγκεντρώσαμε όλες αυτές τις δυνάμεις», αφηγείται ο Σεμπάστιαν. Όταν έμαθε ότι η πόλη του Μέρσεμπουργκ επρόκειτο να δεχθεί 102 πρόσφυγες, οργάνωσε μαζί με την ομάδα του καταλύματα, οδηγούς, διερμηνείς και ιατρούς. Δεδομένου ότι δεν υπήρχε στη αρχή κεντρικό πεδίο υποδοχής, είναι η

Νεοαποστολική εκκλησία που μετατράπηκε αυθόρμητα. Στον χώρο της εισόδου, εθελοντές κατέγραφαν τις νέες αφίξεις, έκαναν τεστ για κορωνοϊό και παρείχαν φαγητό. Το δωμάτιο των αξιωμάτων μετατράπηκε σε ιατρείο, τα διπλανά δωμάτια σε χώρους παιχνιδιού και ανάπαυσης και το δωμάτιο μητέρας-παιδιών, σε βρεφονηπιακό σταθμό. Η κεντρική αίθουσα της εκκλησίας χρησίμευε ως τραπέζα, όπου αφηγούνταν οδυνηρές ιστορίες που βιώθηκαν κατά τη διάρκεια της φυγής, αλλά και εκφραζόταν η ευγνωμοσύνη που οι φυγάδες μπορούσαν να βρίσκονται επιτέλους σε ένα ασφαλές μέρος. Ο Σεμπάστιαν αισθάνεται ευτυχής και εκφράζει την ευγνωμοσύνη του: «Είναι ασήμαντο το από που έρχεσαι, μικρή σημασία έχει το ποιος είσαι, συνεργαζόμαστε. Αυτό είναι κάτι που με κάνει πραγματικά χαρούμενο».

Φιλανθρωπικές οργανώσεις σε δράση

Οι Νεοαποστολικές φιλανθρωπικές οργανώσεις είναι τόσο ακούραστες, όσο και οι κοινότητες και, οι ιδιώτες, στο να προστρέχουν σε βοήθεια του λαού της Ουκρανίας.

«Οι Νεοαποστολικοί αδελφοί και αδελφές στην Μολδαβία και την Ρουμανία, έχουν ήδη υποδεχθεί πρόσφυγες», αναφέρει ο ιστότοπος της Εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Ελβετίας. Τα δύο ιδρύματα προσφέρουν επί τόπου υποστήριξη: Το «NAK-Diakonia» βοηθά τους αδελφούς και τις αδελφές που υποδέχονται πρόσφυγες και το «NAK-Humanitas» επενδύει σε έργα έκτακτης βοήθειας για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας.

Ομοίως, η φιλανθρωπική οργάνωση της Νότιας Γερμανίας, «human aktiv», παρέχει μέτρα βοήθειας, όπως και η φιλανθρωπική οργάνωση «NAK-karitativ», που βρίσκεται σε επαφή με τον συνεργαζόμενο οργανισμό «Help – Hilfe zur Selbsthilfe» προκειμένου να αξιολογεί τις συγκεκριμένες ανάγκες υποστήριξης για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και να τους παράσχει συγκεκριμένη βοήθεια.

Αριστερά: Στην Πολωνία, φυγάδες περιμένουν τα λεωφορεία. Κάτω: η εκκλησία στο Μέρσεμπουργκ (Γερμανία) γίνεται καταφύγιο

Ι Πηγαίνουμε με τον ρυθμό μας

Η φθινοπωρινή σύνοδος της Συνέλευσης των Αποστόλων Περιφέρειας ολοκληρώθηκε. Τα πιο αξιοσημείωτα θέματα ήταν ο ορισμός του αξιώματος, ερωτήματα σχετικά με τους συντάκτες της Αγίας Γραφής και οι νέες κατευθύνσεις για τους αδελφούς υπηρεσίας.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ και οι Απόστολοι Περιφέρειας κατά την Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας

Φωτογραφίες: Peter Johanning

Τα ερωτήματα για τους συντάκτες της Αγίας Γραφής είναι σημαντικά για πολλές χριστιανικές κοινότητες: Η Επιστολή του Παύλου γράφτηκε πράγματι από τον ίδιο ή από έναν από τους μαθητές του, ο οποίος έγραψε τα Ευαγγέλια, καθώς και άλλα ερωτήματα στο πλαίσιο αυτό. Η Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας δηλώνει ξεκάθαρα επάνω σε αυτό το θέμα, ότι δεν πρέπει να υπάρχει στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας μια διαμάχη ανάμεσα στην εξουσία και την επιστήμη.

«Για εμάς, είναι σημαντικό να υπογραμμίζουμε ότι η Αγία Γραφή είναι εμπνευσμένη από το Άγιο Πνεύμα. Δεν είναι το ζήτημα του συντάκτη που είναι καθοριστικό, αλλά το περιεχόμενο του κάθε βιβλικού κειμένου. Τι λέει αυτό για τη σωτηρία μας, την λύτρωσή μας;» - Είναι έτσι που ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ ξεκίνησε τις εξηγήσεις του επάνω σε αυτό το σημείο του θέματος της ημερήσιας διάταξης.

Η αυθεντία και η εξουσία δεν είναι ζήτημα του συντάκτη

Ο πραγματικός συντάκτης και συγγραφέας των βιβλίων της Αγίας Γραφής είναι ο ίδιος ο Θεός. Η αυθεντία των βιβλικών γραπτών είναι θεμελιωμένη στην θεϊκή τους έμπνευση και δεν εξαρτάται από τους συντάκτες τους, είτε αυτοί είναι Απόστολοι ή προφήτες, είτε, όχι. Κατά συνέπεια, η ερμηνευτική διαπίστωση σύμφωνα με την οποία ένα γραπτό είναι ή δεν είναι από αυτόν ή από τον άλλο συγγραφέα και συντάκτη, είναι άσχετη με την αυθεντία αυτού του κειμένου. Η διδακτική αρχή του αποστολικού αξιώματος δεν χρησιμεύσει για την επίλυση μεμονωμένων εκτελεστικών προβλημάτων. Δίνεται περισσότερο για την εγγύηση της καθαρότητας της διδασκαλίας της Εκκλησίας και του κηρύγματός της.

Η «Κατήχηση» επίσης είναι σαφής και ξεκάθαρη

επάνω σε αυτό το σημείο. Λέει: «Ο Θεός βρίσκεται στην προέλευση της Αγίας Γραφής, της οποίας συντάκτες ήταν άνθρωποι εμπνευσμένοι από το Άγιο Πνεύμα. Ο Θεός χρησιμοποίησε το ταλέντο τους, διασφαλίζοντας ότι αυτό που καταγράφηκε, σύμφωνα με το θέλημά του, θα έπρεπε να διαβιβαστεί στους μεταγενέστερους. Παρόλο, που σε ότι αφορά το βάθος τους, τα βιβλία της Αγίας Γραφής είναι εμπνευσμένα από το Άγιο Πνεύμα, δεν παύουν να φέρουν το σημάδι, σε ότι αφορά την μορφή τους και το ύφος τους, των συντακτών τους και του κόσμου των σκέψεων αυτών των τελευταίων» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 1.2).

Κατευθύνσεις για τους αδελφούς υπηρεσίας

Ένα νέο έργο που περιλαμβάνει οδηγίες και κατευθύνσεις για τους αδελφούς υπηρεσίας, πρόκειται να βγει στο φως της ημέρας. Αυτό θα περιέχει κατευθυντήριες γραμμές εκκλησιαστικού δικαίου από την διεύθυνση της Εκκλησίας σχετικά με το πως θα πρέπει να εκπληρώνονται ένα αξίωμα και μια λειτουργία διακονίας. Εκτός από τις θεμελιώδεις παρατηρήσεις, λεπτομερή κεφάλαια θα είναι αφιερωμένα, στην χειροτονία των αξιωμάτων, στον υποχρεωτικό χαρακτήρα των λειτουργικών κειμένων, στις μυστηριακές τελετουργίες και στις πράξεις ευλογίας. Συμπεριλαμβάνονται επίσης ενδείξεις για την ποιμαντική φροντίδα, τον οικουμενισμό και την εργασία στις δημόσιες σχέσεις.

Οι Απόστολοι Περιφέρειας ενέκριναν ομόφωνα όλα τα έγγραφα και ανέθεσαν στην ομάδα εργασίας «Έργο που αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές για τους αδελφούς υπηρεσίας», την αναθεώρηση, τις διορθώσεις και την εν συνεχεία οριστικοποίηση της έκδοσης.

Έντονες και προσεκτικές συζητήσεις

Μετά από μια διεξοδική συζήτηση σε βάθος, για το θέμα της χειροτονίας των γυναικών σε ένα πνευματικό αξίωμα, οι Απόστολοι Περιφέρειας υποστήριξαν ομόφωνα μια διαδικαστική πρόταση του Πρωταποστόλου:

Το θέμα αυτό απαιτεί μια εντατική και προσεκτική διαβούλευση. Σύμφωνα με την άποψη των Αποστόλων Περιφέρειας, δεν πρέπει να δίνεται η εντύπωση ότι η Εκκλησία πιέζεται από τις κοινωνικές αλλαγές. Άλλοτε δεν υπήρχε επίσημη θεολογική απάντηση στο ερώτημα αν υπήρχαν βιβλικοί λόγοι κατά της χειροτονίας των γυναικών. Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ διευκρίνισε ότι το πρόσφατα δημοσιευμένο έγγραφο με τον τίτλο «Ο άνδρας και η γυναίκα σύμφωνα με την εικόνα του Θεού» αποτελούσε την βάση για τη συνέχεια της συζήτησης.

Θα ακολουθήσει τώρα μια ματιά στην Εκκλησία, στις παραδόσεις της και στις αξίες της. «Δίνουμε χρόνο στις συζητήσεις μας και, μόλις ληφθούν όλες οι απο-

φάσεις, θα δημοσιεύσουμε μια θεμελιακή ιδέα, όπως κάναμε και με την τροποποίηση του καθορισμού του αξιώματος το 2019». Τα επιχειρήματα όσων έχουν αποφασιστικά συντηρητική άποψη για το θέμα και φοβούνται μήπως χάσουν τις παραδόσεις που τους έχουν γίνει αγαπητές στα μάτια τους, θα πρέπει να ληφθούν τόσο σοβαρά υπ' όψη, όσο και οι επιθυμίες όσων επιθυμούν αλλαγή και ταχύτερους ρυθμούς διαβουλεύσεων. «Πηγαίνουμε με το δικό μας ρυθμό, αποφασίζουμε για την Νεοαποστολική Εκκλησία στο σύνολό της και όχι για την μία ή την άλλη πλευρά», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ, συνοψίζοντας τη συζήτηση.

Καθορισμός της Εκκλησίας, των μυστηρίων και του αξιώματος

Συνέχισε εξηγώντας ότι πάντοτε υπήρχαν αλλαγές στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας και ότι ήταν απαραίτητες. Στη δεκαετία του 1990, ο Πρωταπόστολος Ρίχαρντ Φερ ξεκίνησε τις προετοιμασίες ενόψει της επεξεργασίας μιας Νεοαποστολικής «Κατήχησης». Την εποχή εκείνη το ζήτημα ήταν, ποιος θα ήταν ο καθορισμός της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού που θα έπρεπε να παρουσιάσει η Κατήχηση.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή λεγόταν ότι η Νεοαποστολική Εκκλησία ήταν η Εκκλησία του Χριστού – κάτι που αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε μετά από προσεκτική συζήτηση. Ομολογουμένως ήταν κάτι που προκάλεσε μια ορισμένη αναταραχή σε πολλές κοινότητες, αλλά ήταν απαραίτητο για να προσεγγίσουμε μια «Κατήχηση» με αξιοπιστο και σοβαρό τρόπο. Ο Πρωταπόστολος συνοψίζει: «Είναι κάτι που χρειάστηκε αρκετά χρόνια».

Η συνέχεια στην αλλαγή

Ο Πρωταπόστολος Βίλχελμ Λέμπερ προώθησε την επεξεργασία της Κατήχησης και αφοσιώθηκε κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του, στο μεγάλο θέμα του καθορισμού των μυστηρίων. Η ονομαστή «βραδιά του Ούστερ» που διοργανώθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2006, παραμένει αξέχαστη στην μνήμη μας: Αναγνωρίστηκε ως έγκυρο το βάπτισμα των άλλων Εκκλησιών και επαναπροσδιορίστηκε η σχέση ανάμεσα στο βάπτισμα και την Αγία Σφράγιση.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ αφιερώνει πολύ χρόνο και δεσμεύεται έντονα στον καθορισμό του αξιώματος και κατά συνέπεια, στο ζήτημα της χειροτονίας των γυναικών. Σχετικά με το θέμα αυτό, ο υπεύθυνος της Εκκλησίας δηλώνει: «Εξετάζοντας το θέμα αυτό, διαπιστώσαμε πόσο απέραντο και βαθύ είναι. Δεν είναι αρκετό να πούμε ένα απλό, ναι ή όχι. Όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα των συζητήσεων, το θέμα αυτό είναι πολύ σημαντικό για να αντιμετωπιστεί βιαστικά και λαμβάνοντας υπ' όψη, μόνο τις κοινωνικές τάσεις».

Κάτω: Η έκταση της καταστροφής από τον τυφώνα
 Δεξιά: Η «NAC SEA Relief» διανέμει κυματοειδείς λαμαρίνες για την προσωρινή ανοικοδόμηση των κατοικιών

Φωτογραφίες: NAC SEARelief

Τυφώνας Οντέτ: Οι φιλανθρωπικές οργανώσεις σχηματίζουν ενιαίο μέτωπο

«Έχουμε συνειδητοποιήσει ότι δεν υπάρχει τέλος σε αυτή τη συμφορά». Έτσι περιγράφει την κατάσταση η φιλανθρωπική οργάνωση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στις Φιλιππίνες: Ο τυφώνας Οντέτ κατέστρεψε την χώρα. Μεταξύ των πολλών φιλανθρωπικών οργανώσεων, τέσσερις Νεοαποστολικοί φιλανθρωπικοί οργανισμοί δραστηριοποιούνται εδώ και αρκετούς μήνες.

16 Δεκεμβρίου 2021: Ένας τυφώνας χτύπησε το νησί Σιαργκό. Συνοδευόταν από έντονες βροχοπτώσεις και έσπειρε την καταστροφή στις Φιλιππίνες. Μέχρι τις 17 Δεκεμβρίου, ο κυκλώνας χτύπησε την χώρα εννέα φορές και μαινόταν σε 11 από τις 17 περιφέρειες της χώρας.

Ο τυφώνας Οντέτ (γνωστός στη διεθνή κλίμακα ως τυφώνας Ράι) έτυχε ελάχιστης προσοχής από τα μέσα ενημέρωσης σε όλο τον κόσμο και η κλίμακα της καταστροφής ήταν αρχικά υποτιμημένη. Αλλά είναι πλέον ξεκάθαρο ότι η καταστροφή είναι ακόμη μεγαλύτερη από αυτή που είχε προκαλέσει ο σούπερ τυφώνας Χαϊγιάν, που μαινόταν το 2013.

Μια εικόνα ερήμωσης

«Αντιμετωπίζουμε μια μεγάλη ανθρωπιστική κρίση», ανέφερε η Ανσερίνα Ταλβέρα διευθύντρια της φιλανθρωπικής οργάνωσης «CARE Φιλιππίνες»: «Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι έχουν εκτοπιστεί, δρόμοι και γραμμές ηλεκτρικού ρεύματος παρασύρθηκαν». Καταστράφηκαν σχολεία, νοσοκομεία και

κατοικίες, 1,9 εκατομμύρια σπίτια υπέστησαν ζημιές και περισσότερα από 427.000 καταστράφηκαν ολοσχερώς. «Η πρόσβαση σε ορισμένες από τις πιο πληγείσες περιοχές, ιδιαίτερα στα πιο απομονωμένα νησιά, εξακολουθεί να παραμένει προβληματική, λόγω της καταστροφής ιδιωτικών και δημόσιων σκαφών».

Επιπλέον, κατολισθήσεις και πλημμύρες, σε ορισμένες περιοχές κατέστρεψαν δρόμους και αεροδρόμια, καθιστώντας τις περιοχές αυτές απρόσιτες, τόσο από ξηρά, όσο και από αέρα. Η καταιγίδα παρέσυρε πυλώνες ρεύματος και κινητής τηλεφωνίας. Ορισμένες περιοχές εξακολουθούν να στερούνται την κινητή τηλεφωνία, το διαδίκτυο, ενώ δεν έχουν ηλεκτρικό ρεύμα και επομένως είναι τελείως απομονωμένες από τον υπόλοιπο κόσμο.

Καθώς πολλές γεωργικές εκτάσεις έχουν καταστραφεί, οι Φιλιππινέζοι στερούνται επίσης την πηγή του εισοδήματός τους που είναι η γεωργία. Μετά το ξέσπασμα της πανδημίας του κορωνοϊού, στις αρχές του 2020, πολλοί άνθρωποι που έβγαζαν τα προς το ζην από τον τουρισμό, βρέθηκαν ήδη κάτω

Οι πληγέντες στις Φιλιππίνες, δείχνουν την ευγνωμοσύνη τους στην «NAC SEA Relief»

από το όριο της φτώχειας.

Εθελοντές σε δράση

Φιλανθρωπικές οργανώσεις όπως η «CARE Φιλιππίνες», που εργάζονται σε στενή συνεργασία με τον συντονιστικό οργανισμό «OCHA» (Γραφείο Ηνωμένων Εθνών για το Συντονισμό ανθρωπιστικών υποθέσεων), υποστηρίζουν τον πληθυσμό επί τόπου. Η «CARE» και οι διεθνείς και οι τοπικοί εταίροι της, εργάζονται σε συνεργασία με την Ακτοφυλακή των Φιλιππίνων και τις δημοτικές κοινωνικές υπηρεσίες.

Πρώτα απ' όλα, είναι σημαντικό να παρέχουμε σε ανθρώπους που ζουν σε περιοχές που καταστράφηκαν, αυτό που χρειάζονται επειγόντως: Τροφή, πόσιμο νερό, ιατρικό εξοπλισμό και εξοπλισμό υγιεινής, οικιακές συσκευές, όπως ηλιακούς λαμπτήρες, μαγειρικά σκεύη, καθώς και καταλύματα. Στη συνέχεια τα σπίτια και οι υποδομές μπορούν να ξαναχτιστούν.

Ο «OCHA» είναι αντιμέτωπος με μια σειρά από προβλήματα και προκλήσεις: Η κακή διατροφή των πληγέντων οδηγεί σε διατροφικές ελλείψεις, οι οποίες με τη σειρά τους, προκαλούν ασθένειες και ελλείψεις τροφίμων. Οι Φιλιππίνες που ήταν ήδη μια από τις χώρες, στη ζώνη της Ασίας-Ειρηνικού, που επλήγησαν περισσότερο από τον κορωνοϊό, τώρα απειλούνται από μια νέα υγειονομική κρίση. Πολλά

από τα σχολεία είναι κατεστραμμένα, πολλά παιδιά δεν μπορούν πλέον να πηγαίνουν στο σχολείο και έτσι περιορίζεται η ανάπτυξή του. Η μεταφορά και η υλικοτεχνική υποστήριξη της ανθρωπιστικής βοήθειας αποτελούν μια πραγματική πρόκληση, από τη στιγμή που ορισμένες περιοχές εξακολουθούν να είναι δυσπρόσιτες.

Ωστόσο, ο συντονιστικός οργανισμός «OCHA» διαθέτει ένα σχέδιο έκτακτης ανάγκης και ανοικοδόμησης. Επιθυμεί έτσι να συγκεντρώσει 169 εκατομμύρια δολάρια για να βοηθήσει τουλάχιστον 840.000 ιδιαίτερα ευάλωτα πρόσωπα. Για τον λόγο αυτό κάνει έκκληση για δωρεές.

Οι Νεοαποστολικοί φιλανθρωπικοί οργανισμοί παραμένουν ενωμένοι

Λίγο καιρό μετά την καταστροφή, οι αδελφοί και οι αδελφές που χτυπήθηκαν λιγότερο από αυτήν ξεκίνησαν για να βοηθήσουν αυτούς που είχαν ανάγκη. Η «NAC SEA Relief», η φιλανθρωπική οργάνωση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, στη Νοτιοανατολική Ασία, διένειμε πακέτα έκτακτης ανάγκης και συντόνισε τα μέτρα ανακούφισης. Τον Φεβρουάριο, η φιλανθρωπική οργάνωση μπόρεσε να στείλει σε κάποιους ανθρώπους τα υλικά που χρειάζονταν επειγόντως για την ανοικοδόμηση: Κόντρα πλακέ, τσιμέντο, λαμαρίνες, καρφιά και χαλύβδινες μπάρες που είναι απαραίτητα για τη σταδιακή ανοικοδόμηση των κατεστραμμένων σπιτιών.

Άλλες Νεοαποστολικές φιλανθρωπικές οργανώσεις, παρέχουν οικονομική βοήθεια: Η «NAK karitativ», της Δυτικής Γερμανίας, η «human aktiv», της Νότιας Γερμανίας και η «NAK Humanitas», της Ελβετίας. Από κοινού, οι τέσσερις οργανώσεις κατάφεραν, ήδη, να έχουν συγκεντρώσει 80.000 ευρώ, που θα διατεθούν στα θύματα του τυφώνα. Η «NAC SEA Relief» έχει ήδη μοιράσει περισσότερα από 1200 πακέτα επείγουσας επισιτιστικής βοήθειας σε άτομα που έχουν ανάγκη. Τα πακέτα αυτά περιέχουν ρύζι, ψάρι, κρέας, ζυμαρικά, καφέ και ζάχαρη. Ωστόσο, μια οικογένεια μπορεί να ζήσει μόνο μια εβδομάδα με ένα τέτοιο πακέτο, μετά την οποία, χρειάζεται επιπλέον βοήθεια.

Στην ημερήσια διάταξη βρίσκεται επίσης και η ανοικοδόμηση. Οι τέσσερις φιλανθρωπικές οργανώσεις θέλουν μαζί να υποστηρίξουν τους πληγέντες στις Φιλιππίνες. Μετά τα μέτρα έκτακτης βοήθειας, θα ανοικοδομήσουν κατοικίες και θα αποκαταστήσουν αγροτικές εκτάσεις. «Ως πρώτο βήμα, προτεραιότητα έχει η επισκευή των σπιτιών, επειδή σε λίγες εβδομάδες θα αρχίσει η περίοδος των βροχών και οι οικογένειες θα χρειαστούν να έχουν και πάλι, στέγη επάνω από το κεφάλι τους», εξηγεί ο Απόστολος Περιφέρειας σε ηρεμία, Ουρς Χεμπάιζεν, πρόεδρος της «NAC SEA Relief».

Λ'Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ κατά την χειροτονία των πρεσβυτέρων περιφέρειας Ντανιέλ Οόκο Οτσόγκο (Daniel Ooko Ochogo) και Κοσμά Μπαράσα Βανζάλα (Cosmas Barasa Wanjala) στο αποστολικό αξίωμα

Photo : Huyomimi,

Αλλαγές στον κύκλο των Αποστόλων

Ο Απόστολος Περιφέρειας είναι επίσης εξουσιοδοτημένος να χειροτονεί αξιώματα. Είναι κάτι που ίσχυε πάντα, αλλά το 2021, πολλοί Απόστολοι Περιφέρειας έπρεπε να χρησιμοποιήσουν αυτή την εξουσία, επειδή ο Πρωταπόστολος, εξ αιτίας της πανδημίας, δεν μπορούσε να ταξιδέψει πολύ.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2021, περίπου 247 000 αξιώματα ήταν ενεργά στο αξίωμα του διακόνου και στο ιερατικό αξίωμα. Υπηρετούν τους αδελφούς και τις αδελφές σε περίπου 58.000 κοινότητες που είναι διασκορπισμένες σε όλο τον κόσμο. Σήμερα είναι ενεργοί και δραστηριοποιούνται, ένας Πρωταπόστολος, 15 Απόστολοι Περιφέρειας, 8 αναπληρωτές Απόστολοι Περιφέρειας και 314 Απόστολοι.

Ordinations

Εκ μέρους του Πρωταποστόλου, ο Απόστολος Περιφέρειας Μάικλ Ντέπνερ, κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στην Κινσάσα (ΛΔ του Δυτικού Κογκό) στις 18 Ιουλίου 2021 χειροτόνησε έξι Αποστόλους: Τον πρεσβύτερο περιφέρειας Krama Gianni Bangawe (1973), τον επίσκοπο Kanku Roger Buabua (1964), τον βοσκό Elie Tatien Mukinba Mudinganyi (1976), τον ευαγγελιστή Περιφέρειας Seni Guy Bariza (1970), τον πρεσβύτερο περιφέρειας district Emmanuel Ngolo Woto (1968) και τον επίσκοπο Oscar Ponza Etedika (1982).

Στο πρώτο του ταξίδι εκτός Ευρώπης από τον Μάρτιο του 2020, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ μετέβη στη Ντοντόμα (Τανζανία). Κατά τη διάρκεια

της θείας λειτουργίας που τέλεσε στις 15 Αυγούστου. Χειροτόνησε τους πρεσβύτερους περιφέρειας Ντανιέλ Οόκο Οτσόγκο (1968) και Κοσμά Μπαράσα Βανζάλα (1973) στο αξίωμα του Αποστόλου για την Κένυα.

Στις 22 Αυγούστου, ο Απόστολος Περιφέρειας Μάικλ Έριχ, κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στην εκκλησία της Κεντρικής Άκρα (Γκάνα) χειροτόνησε, εκ μέρους του Πρωταποστόλου, τον ευαγγελιστή περιφέρειας Augustus Adika Lavoe (1965).

Στις 26 Σεπτεμβρίου, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ τέλεσε μια υπαίθρια θεία λειτουργία στο Καμπούε (Ζάμπια). Χειροτόνησε στο αποστολικό αξίωμα, τον πρεσβύτερο περιφέρειας Alex Mvula Thosi Kachikhawu (1971), για το Μαλάουι, τον πρεσβύτερο περιφέρειας Lubinda Maliwa Maliwa (1987) και τον ευαγγελιστή περιφέρειας Imunga Malkana (1970), για τη Ζάμπια και τους δύο.

Την Κυριακή 31 Οκτωβρίου, στην εκκλησία του Κεντρικού Φριτάουν (Σιέρα Λεόνε), ο Απόστολος Περιφέρειας Μάικλ Έριχ, εκ μέρους του Πρωταποστόλου, χειροτόνησε τον πρεσβύτερο περιφέρειας Nema Jacques Conde (1968) και τον

Ευαγγελιστή περιφέρειας Tamba Sosso Wolle Millimouno (1966) για την Γουινέα.

Κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στις 14 Νοεμβρίου στο Βερολίνο-Σαρλότενμπουργκ, (Γερμανία), ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ επέκτεινε την εντολή του αναπληρωτή Αποστόλου Περιφέρειας Helge Mutschler (1974) στο πεδίο δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας του Βερολίνου-Βρανδεμβούργου (Γερμανία). Είναι ο ευαγγελιστής Ralf Vicariesmann (1971) που αναλαμβάνει πλέον το παλαιό του πεδίο αποστολικής δραστηριότητας του Μπράουνσβαϊγκ (Γερμανία). Για τον λόγο αυτό, ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ τον χειροτόνησε στο αξίωμα του Αποστόλου.

Στην θεία λειτουργία που τέλεσε στις 28 Νοεμβρίου στο Ντινγούντι (Νότια Αφρική), ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ χειροτόνησε τους επισκόπους Artur Sobeso Alfazema (1966) et Davide Judas Zaquieo (1967) στο αξίωμα του Αποστόλου για την Μοζαμβίκη. Για τη Νότια Αφρική, ο Πρωταπόστολος χειροτόνησε τον πρεσβύτερο περιφέρειας Bradley Ivan Bourne (1972), τον επίσκοπο Jan Enoch Mabaso (1962) και τον επίσκοπο Werner Newton von Schaeffer (1967) στο αξίωμα του Αποστόλου.

Συνταξιοδοτήσεις, απελευθερώσεις και παραιτήσεις από το αξίωμα

- Οι Απόστολοι Patricio Jorge (1956) και Klaus Katens (1955), την 1^η Αυγούστου 2021, στην θεία λειτουργία που τελέστηκε στο Βερολίνο-Λίχτενμπεργκ (Γερμανία)
- Οι Απόστολοι Louis Kabangu (1955), Macaire Mayele (1960), Ferdinand Mbande (1955), Gaston Mukoko (1955), Ndaye Mtumba (1956) et Michel Tati (1956), στις 18 Αυγούστου, κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τελέστηκε στην Κινσάσα (ΛΔ Δυτικού Κογκό)
- Ο Απόστολος Edward Hayford Nzimah (1955), στις 22 Αυγούστου, κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τελέστηκε στην Κεντρική Άκρα, (Γκάνα)
- Ο Απόστολος Massamba Diambu Tuku (1955), στις 15 Σεπτεμβρίου, στη Σαντάνα (Σάο Τομέ)
- Ο Απόστολος Julio César Ypez Moratinos (1955), στις 20 Σεπτεμβρίου, στην πόλη του Παναμά (Παναμάς)
- Οι Απόστολοι Martial Bangoura (1955) και Jules Beavogui (1955), στις 31 Οκτωβρίου στη Σιέρα Λεόνε
- Οι Απόστολοι Harold Brian Swartbooi (1956) και Marc Diedricks (1960), στις 28 Νοεμβρίου στο Ντινγούντι (Νότια Αφρική)
- Ο Απόστολος Earl Buehner (1954), στις 12 Δεκεμβρίου, στο Λος Άντζελες (Η.Π.Α.)

Το Νοέμβριο, ο Πρωταπόστολος έκανε δεκτή την απελευθέρωση από το αξίωμα, του Αποστόλου Siegfred Alos Catan (1960), από τις Φιλιππίνες, για μια περίοδο έξι μηνών, επειδή είναι πολύ αδύναμος εξ αιτίας μιας ασθένειας.

Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ έκανε δεκτή την παραίτηση από το αξίωμα, του Αποστόλου Baker Chakwana (1975), που ήταν ήδη ένα χρόνο σε διαθεσιμότητα για προσωπικούς λόγους.

Αποβιώσεις

Ο Απόστολος Moïse Mabaya (1956), από την ΛΔ του Νοτιοανατολικού Κογκό, απεβίωσε στις 10 Οκτωβρίου, μετά από σύντομη παραμονή σε νοσοκομείο.

Δέκα ημέρες αργότερα, ο Απόστολος, Kennedy S. Kabome (1960), από την Τανζανία, απεβίωσε μετά από μια σύντομη ασθένεια.

Πεδία δραστηριότητας των Αποστόλων Περιφέρειας

Η Νεοαποστολική Εκκλησία είναι διαχωρισμένη σε 15 πεδία δραστηριότητας των Αποστόλων Περιφέρειας σε όλο τον κόσμο. Αυτά τα πεδία δραστηριότητας διευθύνονται από τους Αποστόλους Περιφέρειας. Υπεύθυνοι είναι οι ακόλουθοι Απόστολοι Περιφέρειας:

- Michael David Depner (1961) – ΛΔ Δυτικού Κογκό
- Michael Ehrich (1959) – Νότια Γερμανία
- Joseph Opemba Ekhuva (1969) – Ανατολική Αφρική
- Edy Isnugroho (1963) – Νοτιοανατολική Ασία
- Leonard Richard Kolb (1956) – Η.Π.Α.
- Rüdiger Krause (1960) – Βορειοανατολική Γερμανία
- John Leslie Kriel (1956) – Νότια Αφρική
- Enrique Eduardo Minio (1960) – Νότια Αμερική
- Wolfgang Nadolny (1956) – Βερολίνο-Βρανδεμβούργο
- Peter Schulte (1963) – Δυτικός Ειρηνικός
- Kububa Soko (1969) – Ζάμπια, Μαλάουι, Ζιμπάμπουε
- Rainer Storck (1958) – Δυτική Γερμανία
- Tshitshi Tshisekedi (1972) – Λ.Δ. Ν.Α. Κογκό
- Mark Woll (1959) – Καναδάς
- Jürg Zbinden (1958) – Ελβετία

Ορισμένοι Απόστολοι Περιφέρειας υποστηρίζονται από αναπληρωτές Αποστόλους Περιφέρειας, οι οποίοι συνήθως, εργάζονται σε συγκεκριμένες χώρες:

- David Devaraj (1959) – Ινδία
- Frank Stephan Dzur (1959) – Καναδάς
- John William Fendt (1957) – Η.Π.Α.
- Arnold Ndakondwa Mhango (1957) – Μαλάουι
- João Uanuque Misselo (1965) – Αγκόλα
- Mandla Patrick Mkhwanazi (1963) – Νότια Αφρική
- Helge Mutschler (1974) – Βορειοανατολική Γερμανία
- Robert Nsamba (1962) – Ζάμπια

Θεία Λειτουργία της Τετάρτης

Μια από τις συνέπειες του κορωνοϊού ήταν και η αναστολή τέλεσης θείων λειτουργιών της Τετάρτης στην εκκλησία. Αντ' αυτών υπάρχει μια ώρα ευλάβειας μέσω διαδικτύου, όπου υπάρχει η δυνατότητα να συνδέονται αδελφοί και αδελφές από όλη την χώρα. Κι όμως, την Τετάρτη 26 Οκτωβρίου, κατ' εξαίρεση, τελέστηκε θεία λειτουργία στην εκκλησία, καθώς μια οικογένεια από την Ολλανδία βρισκόταν σε διακοπές στην χώρα μας και είχε την επιθυμία να ζήσει μια θεία λειτουργία στον τόπο μας.

Η χαρά αυτής της συνάντησης ήταν πολύ μεγάλη για όλους ενώ διαπιστώθηκε για μια ακόμη φορά ότι στο έργο του Θεού δεν υπάρχει κανένα κενό, καμία απόσταση και δεν έχει σημασία η καταγωγή κάθε αδελφού και αδελφής. Αν και συναντηθήκαμε για πρώτη φορά, νοιώσαμε να γνωριζόμαστε από παλιά.

Ποιμαντικές επισκέψεις

Σε όλη την χώρα, αλλά και στην κοινότητα της Αθήνας, υπάρχουν αδελφοί και αδελφές που για διάφορους λόγους δεν έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στις θείες λειτουργίες, είτε λόγω ηλικίας, ή ακόμη και για λόγους υγείας. Ζούμε σε μια εποχή που είναι απαραίτητες οι προφυλάξεις για το καλό όλων μας.

Ποιμαντική επίσκεψη στην αδελφή μας Ίνγκριντ

Ποιμαντική επίσκεψη στην αδελφή μας Αίνα

Για τον λόγο αυτό, τουλάχιστον μια φορά τον μήνα πραγματοποιούνται ποιμαντικές επισκέψεις σε αυτούς τους αδελφούς και τις αδελφές μας, για να υπάρχει η επαφή μεταξύ μας, αλλά και για να μη στερούνται τη συγχώρηση των αμαρτιών και τη συμμετοχή τους στην Αγία Κοινωνία. Ο επουράνιος Πατέρας μας φροντίζει όλα του τα παιδιά με τον καλύτερο τρόπο, επειδή δεν θέλει κανείς να είναι στο περιθώριο. Πάντοτε μας δίνει πολύ περισσότερα από αυτά που θα μπορούσαμε να περιμένουμε από αυτόν. Μπορεί το έργο του Κυρίου στην χώρα μας να είναι περιορισμένο σε σύγκριση με άλλες χώρες, παρ' όλα αυτά κανείς δεν είναι παραμελημένος. Και πάντοτε μας επιφυλάσσει εκπλήξεις που σκοπό έχουν την ενδυνάμωση της πίστης μας και την πληρέστερη χάρη και ευλογία για τον καθένα ξεχωριστά και για όλους μαζί. Ας είναι ευλογημένο το όνομά του.

